2010. évi CXXXV. törvény

egyes migrációs tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról[1]

Hatályos: 2010. 12. 24. – Nem ismert

1. A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény egyes rendelkezéseinek módosításáról

1. § A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (a továbbiakban: Szmtv.) 1. § (1) bekezdés *d)* pont *db)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[A Magyar Köztársaság az e törvényben foglaltak szerint biztosítja a szabad mozgás és tartózkodás jogának gyakorlását]

„*db)* – abban az országban, ahonnan érkeznek – az EGT-állampolgár eltartottja volt, vagy vele egy háztartásban élt, illetve akiről súlyos egészségügyi okból az EGT-állampolgár személyesen gondoskodik,”
[és a hatóság családtagként való beutazását és tartózkodását engedélyezi.]

2. § Az Szmtv. 3. § (3) bekezdés *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[Érvényes úti okmánnyal és – amennyiben közvetlenül alkalmazandó európai közösségi jogi aktus vagy nemzetközi szerződés másként nem rendelkezik – érvényes három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízummal családtagként jogosult beutazni a Magyar Köztársaság területére az a harmadik ország állampolgárságával rendelkező személy is, aki]

„*b)* – abban az országban, ahonnan érkeznek – az EGT-állampolgár eltartottja volt, vagy vele egy háztartásban élt, illetve akiről súlyos egészségügyi okból az EGT-állampolgár személyesen gondoskodik.”

3. § Az Szmtv. 4. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Amennyiben a három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízumot kérelmező a családi kapcsolatot a beutazás engedélyezése érdekében létesítette, az e törvényben, illetve e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott kedvezmények a kérelmezőre nem alkalmazhatóak.”

4. § Az Szmtv. 6. § (1) bekezdés *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[A három hónapot meghaladó tartózkodásra az az EGT-állampolgár jogosult,]

„*c)* aki tanulmányok – ideértve a szakképzést, továbbá a felnőttképzést, ha annak képzési programja akkreditált – folytatása céljából felvételt nyert a közoktatásról vagy a felsőoktatásról szóló törvény hatálya alá tartozó oktatási intézménybe, és tartózkodása teljes időtartama során elegendő forrással rendelkezik önmaga és családtagjai számára ahhoz, hogy tartózkodásuk ne jelentsen indokolatlan terhet a Magyar Köztársaság szociális ellátórendszerére, valamint külön jogszabályban meghatározottak szerint biztosítási jogviszony keretében jogosult az egészségbiztosítási szolgáltatások igénybevételére, vagy azok fedezetéről a jogszabályok rendelkezései szerint maga gondoskodik.”

5. § Az Szmtv. 8. § (1) bekezdés *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[Az eljáró hatóság engedélyezheti annak a személynek a családtagként történő tartózkodását, aki]

„*b)* – abban az országban, ahonnan érkeznek – a 6. § (1) bekezdésében meghatározott feltételeket teljesítő EGT-állampolgár eltartottja volt, vagy vele egy háztartásban élt, illetve akiről súlyos egészségügyi okból az EGT-állampolgár személyesen gondoskodik.”

6. § Az Szmtv. a 8. §-t követően a következő 8/A. §-sal egészül ki:

„8/A. § Az eljáró hatóság a gyámhatóság kezdeményezésére hivatalból engedélyezi annak a magyar állampolgár által eltartott, vele egy háztartásban élő kiskorú gyermeknek a családtagként való tartózkodását, aki Magyarországon született, állampolgársága ismeretlen és nincs olyan szülője, aki a gyermek felett szülői felügyeleti joggal rendelkezett.”

7. § Az Szmtv. 9. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. § (1) Az EGT-állampolgár a 2. § *c)* pontjában meghatározott keresőtevékenysége megszűnése esetén a 6. § (1) bekezdés *a)* pontja szerinti tartózkodási jogát megtartja, ha

a) balesettel vagy egészségkárosodással összefüggő és gyógykezelést igénylő állapota miatt keresőképtelen,

b) keresőtevékenysége megszűnését követően külön törvényben meghatározott álláskeresővé vált, vagy

c) szakmai tevékenysége gyakorlásához szakképzésben vesz részt, feltéve, hogy a szakképzéshez előírt gyakorlatot a keresőtevékenységével összefüggésben szerezte.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott EGT-állampolgár a keresőtevékenységén alapuló tartózkodási jogát, amennyiben a keresőtevékenység időtartama az egy évet meghaladta, korlátlan ideig tartja meg.

(3) Az (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott EGT-állampolgár a keresőtevékenységén alapuló tartózkodási jogát, amennyiben a keresőtevékenység időtartama az egy évet nem haladta meg, a külön törvényben meghatározott álláskeresési támogatás folyósításának időtartamára, de legalább hat hónapig tartja meg.”

8. § (1) Az Szmtv. 14. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az EGT-állampolgár vagy a családtag tartózkodási joga megszűnik, ha

a) a tartózkodási jog gyakorlásának feltételeit már nem teljesíti,

b) a tartózkodási jogot igazoló okmány megszerzése érdekében olyan hamis adatot, valótlan tényt közölt, amelyre vonatkozóan a büntetőjogi felelősségét jogerős bírósági ítélet megállapította, vagy

c) beutazási és tartózkodási tilalom elrendelése esetén.”

(2) Az Szmtv. 14. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A harmadik országbeli állampolgár családtag tartózkodási joga megszűnik akkor is, ha a családi kapcsolat létesítése a tartózkodási jog megszerzése érdekében történt.”

9. § (1) Az Szmtv. 15. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az eljáró hatóság a 14. §-ban meghatározott esetekben a tartózkodási jog megszűnését megállapító határozatot hoz.”

(2) Az Szmtv. 15. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az ország elhagyására irányuló kötelezettséget a határozat jogerőre emelkedését követő harmadik hónap utolsó napjáig kell teljesíteni.”

10. § (1) Az Szmtv. 18. § (2) bekezdése a következő *c)* ponttal egészül ki:

[Az (1) bekezdés alkalmazásában a keresőtevékenység folytatásának időtartamába beszámít az az időszak is, amely alatt az EGT-állampolgár]

„*c)* rajta kívül álló ok miatt nem folytat keresőtevékenységet.”

(2) Az Szmtv. 18. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az (1) bekezdés *a)* és *b)* pontja alkalmazásában a keresőtevékenység folytatásának időtartamába beleszámít az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes tagállam területén folytatott keresőtevékenység időtartama is.”

11. § (1) Az Szmtv. 19. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az EGT-állampolgárnak vagy harmadik országbeli állampolgár családtagjának az állandó tartózkodási joga megszűnik két év folyamatos távolléttel.”

(2) Az Szmtv. 19. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A magyar állampolgár harmadik országbeli családtagjának az állandó tartózkodási joga megszűnik

a) két év folyamatos távolléttel;

b) beutazási és tartózkodási tilalom elrendelése esetén;

c) ha a családi kapcsolat létesítése a tartózkodási jog megszerzése érdekében történt, vagy

d) ha az állandó tartózkodási jogot igazoló okmány megszerzése érdekében olyan hamis adatot, valótlan tényt közölt, amelyre vonatkozóan a büntetőjogi felelősségét jogerős bírósági ítélet megállapította.”

(3) Az Szmtv. 19. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) és az (1a) bekezdésben foglalt esetekben az állandó tartózkodási jog megszűnését az eljáró hatóság határozattal állapítja meg.”

12. § (1) Az Szmtv. 20. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízum iránti kérelemnek helyt adó döntés ellen jogorvoslatnak nincs helye.”

(2) Az Szmtv. 20. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízum iránti kérelem elutasítása, a vízum megsemmisítése, valamint a vízum visszavonása tárgyában hozott döntés ellen fellebbezésnek van helye. A fellebbezés tárgyában hozott döntés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.”

13. § (1) Az Szmtv. 22. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az eljáró hatóság a kérelem benyújtásával egyidejűleg igazolást ad ki, amely tanúsítja a harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtag tartózkodási jogát. A 8. § (1) bekezdés alkalmazása esetén az eljáró hatóság a kérelem benyújtásával egyidejűleg igazolást ad ki, amely tanúsítja, hogy a harmadik ország állampolgárságával rendelkező személy tartózkodási jogot igazoló okmány kiállítása iránti kérelmet nyújtott be. Az igazolást három hónapos érvényességgel kell kiállítani, amely a kérelem jogerős elbírálásáig alkalmanként legfeljebb három hónappal meghosszabbítható."

(2) Az Szmtv. 22. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az eljáró hatóság a magyar állampolgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagja tartózkodási kártya kiadása iránti kérelme benyújtásakor a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló, 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendelete, valamint a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 1030/2002/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. április 18-i 380/2008/EK tanácsi rendelet alapján jár el."

14. § Az Szmtv. 27. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az EGT-állampolgár, valamint a családtag a Magyar Köztársaság területén lévő első lakóhelyét a regisztrációs igazolás, illetve a tartózkodási kártya kiállításával kapcsolatos eljárásban jelenti be a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény rendelkezéseinek megfelelően."

15. § Az Szmtv. 30. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„30. § Ha az EGT-állampolgár vagy a családtag felhagy tartózkodási jogának gyakorlásával, ezt az eljáró hatóságnak bejelentheti, és a tartózkodási jogot igazoló okmányát leadhatja."

16. § Az Szmtv. 33. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„33. § Az e törvény hatálya alá tartozó személyek beutazáshoz és tartózkodáshoz való joga az arányosság elvének betartásával és az érintettnek kizárólag olyan személyes magatartása alapján korlátozható, amely valódi, közvetlen és súlyos veszélyt jelent a közrendre, a közbiztonságra, a nemzetbiztonságra vagy a közegészségügyre."

17. § Az Szmtv. 35. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„35. § (1) Az e törvényben foglalt tartózkodási feltételek fennállását, valamint a bejelentési kötelezettségek teljesítését az eljáró hatóság ellenőrizheti, amennyiben adat merül fel arra nézve, hogy e feltételek nem állnak fenn, vagy az érintett a bejelentési kötelezettségének nem tett eleget.

(2) A biometrikus adatokat tartalmazó tartózkodásra jogosító okmány tároló elemének a harmadik ország állampolgárságával rendelkező személy valamely fizikai tulajdonságának (arcképmás, ujjnyomat) rögzítésével előállított személyes adatait az eljáró hatóság a személyes adatnak a tároló elemből történő olvasásával kezelheti a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 1030/2002/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. április 18-i 380/2008/EK tanácsi rendelet 1. cikk 4. pontjában meghatározott célból.

(3) Az eljáró hatóság a (2) bekezdésben meghatározott célból rögzített ujjnyomatadatot kizárólag a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 1030/2002/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. április 18-i 380/2008/EK tanácsi rendelet 1. cikk 4. pontjában foglaltak megállapítása céljából, annak befejezéséig kezelheti, ezt követően haladéktalanul törli."

18. § (1) Az Szmtv. 40. § (2) bekezdése a következő *c)* ponttal egészül ki:
[Az eljáró hatóság kiutasíthatja azt az EGT-állampolgárt vagy azt a családtagot,]

„*c)* akinek beutazása vagy tartózkodása valódi, közvetlen és súlyos veszélyt jelent a Magyar Köztársaság nemzetbiztonságára."

(2) Az Szmtv. 40. §-a a következő (3)–(5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az idegenrendészeti kiutasítást a (2) bekezdés *c)* pontjában foglalt okból törvényben meghatározott érdek védelmével kapcsolatos feladatuk ellátása céljából a kormányrendeletben meghatározott rendvédelmi szervek is kezdeményezhetik. Ha az idegenrendészeti kiutasítást a (2) bekezdés *c)* pontjában foglalt okból rendelik el, a beutazási és tartózkodási tilalom időtartamára – a feladat- és hatáskörüket érintő esetben – a kormányrendeletben meghatározott rendvédelmi szervek javaslatot tesznek.

(4) Büntetőeljárás során hozott jogerős ítélet önmagában nem képezheti a (2) bekezdés *c)* pontja alapján elrendelt kiutasító döntés meghozatalának alapját.

(5) Az állandó tartózkodási joggal rendelkező EGT-állampolgár vagy családtag – a (2) bekezdés *c)* pontjában meghatározott eset kivételével – nem utasítható ki a Magyar Köztársaság területéről."

19. § (1) Az Szmtv. 41. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az idegenrendészeti kiutasítás elrendelésével együtt – a 40. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjában, valamint a 40. § (5) bekezdésben meghatározott esetek kivételével – egytől öt évig terjedő időtartamú beutazási és tartózkodási tilalmat kell elrendelni. A 40. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pontja alapján elrendelt idegenrendészeti kiutasítással együtt az EGT-állampolgár vagy családtag részére meg kell állapítani az ország elhagyására vonatkozó kötelezettséget. ”

(2) Az Szmtv. 41. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Ha a kiutasítást a 40. § (2) bekezdés *c)* pontja alapján rendeli el az eljáró hatóság, a beutazási és tartózkodási tilalom időtartamára az elrendelést kezdeményező rendvédelmi szerv javaslatot tesz.”

20. § Az Szmtv. a 47. §-t követően a következő 47/A–47/B. §-sal egészül ki:

„47/A. § Az idegenrendészeti kiutasítás végrehajtásának biztosítása érdekében az eljáró hatóság az EGT-állampolgár, illetve a családtag úti okmányát elveheti, amely intézkedéssel szemben külön jogorvoslatnak nincs helye.

47/B. § A külföldiek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2001. évi XXXIX. törvény, valamint a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény alapján harmadik országbeli állampolgárokkal szemben elrendelt idegenrendészeti kiutasításokat és a kiutasító határozatok alapján a Schengeni Információs Rendszerben elhelyezett, a Schengeni Végrehajtási Egyezmény 96. cikke szerinti beutazási és tartózkodási tilalom figyelmeztető jelzéseket (a továbbiakban: SIS jelzés) a harmadik országbeli családtag kiutasítása végrehajtása előtt vagy a tartózkodási jogot igazoló okmány kiállítása iránti eljárásban – a 33. §-ban foglaltakra is figyelemmel – felül kell vizsgálni. Ha a kiutasítás és a beutazási és tartózkodási tilalom, valamint a SIS jelzés fenntartása aránytalan érdeksérelemmel jár, az idegenrendészeti kiutasítás elrendeléséről hozott határozatot az eljáró hatóság törli. Az eljáró hatóság az eljárást tizenöt munkanap alatt folytatja le és határozattal dönt.”

21. § Az Szmtv. 48. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság által elrendelt kiutasítást az eljáró hatóság végzéssel hajtja végre, amellyel szemben végrehajtási kifogás terjeszthető elő.”

22. § Az Szmtv. a 48. §-t követően a következő 48/A. §-sal egészül ki:

„48/A. § A bíróság által elrendelt kiutasítás végrehajtásának biztosítása érdekében az eljáró hatóság az EGT-állampolgár, illetve a családtag úti okmányát elveheti, amely intézkedéssel szemben külön jogorvoslatnak nincs helye.”

23. § (1) Az Szmtv. 50. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bírósági kiutasítást – a 34. §-ban meghatározott tilalom figyelembevételével – a kiutasított személy hatósági kíséretével (a továbbiakban: kitoloncolás) kell végrehajtani, ha vele szemben a bíróság a szabad mozgás és tartózkodás jogának hiányában végleges hatályú kiutasítást alkalmazhatna.”

(2) Az Szmtv. 50. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A bírósági és az idegenrendészeti kiutasítás – a 34. §-ban meghatározott tilalom figyelembevételével – kitoloncolással hajtható végre, ha a kiutasított személy:

a) szándékosan elkövetett bűncselekmény miatt kiszabott szabadságvesztés büntetésből szabadult, vagy

b) vele szemben a 40. § (2) bekezdés *a)–c)* pontja alapján rendeltek el idegenrendészeti kiutasítást és a 61/A. §-ban foglaltaknak nem tett eleget.”

(3) Az Szmtv. 50. § (2)–(3) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kitoloncolásról az idegenrendészeti kiutasítást elrendelő határozatban vagy önálló határozatban kell rendelkezni. Bírósági kiutasítás esetén a kitoloncolást a bírósági kiutasítás végrehajtásáról hozott végzésben vagy önálló végzésben kell elrendelni, amellyel szemben – a (4) bekezdésben meghatározott kivétellel – jogorvoslatnak nincs helye.

(3) A kitoloncolást elrendelő határozat vagy végzés végrehajtásának felfüggesztése nem kérelmezhető.”

24. § Az Szmtv. 51. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„51. § (1) Az eljáró hatóság a kitoloncolás végrehajtásának biztosítása érdekében őrizetbe (a továbbiakban: kitoloncolási őrizet) veszi azt az EGT-állampolgárt, illetve a családtagot, akinek kitoloncolását az 50. § (1) bekezdése alapján rendelte el. Kiskorút nem lehet kitoloncolási őrizetbe venni.

(2) Ha a kitoloncolás elrendelésére az 50. § (1a) bekezdése alapján került sor, az EGT-állampolgárt, illetve a családtagot az eljáró hatóság kitoloncolási őrizetbe veheti.

(3) A kitoloncolási őrizetet az eljáró hatóság legfeljebb hetvenkét órára rendelheti el, amelyet a kitoloncolási őrizet helye szerint illetékes helyi bíróság a kitoloncolás végrehajtásáig, de alkalmanként legfeljebb harminc nappal meghosszabbíthat.

(4) A kitoloncolási őrizetet határozattal kell elrendelni, és a közléssel egyidejűleg végre kell hajtani. A kitoloncolási őrizetet azonnal meg kell szüntetni, ha

a) elrendelésének oka megszűnt,

b) nyilvánvalóvá válik, hogy a kiutasítást nem lehet végrehajtani, vagy

c) az elrendeléstől számított három hónap eltelt.”

25. § Az Szmtv. 54. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A bíróság a kitoloncolási őrizetet alkalmanként legfeljebb harminc nappal hosszabbíthatja meg. A kitoloncolási őrizet további harminc nappal történő meghosszabbítását az eljáró hatóság indítványozhatja a bíróságnál úgy, hogy az indítvány a meghosszabbítás esedékességének napját megelőző nyolc munkanapon belül a bírósághoz megérkezzen. A bíróság a kitoloncolási őrizet meghosszabbítására irányuló indítványról haladéktalanul határoz.”

26. § Az Szmtv. a 61. §-át követően a következő 61/A. §-sal egészül ki:

„61/A. § Az ország elhagyására irányuló kötelezettséget a kiutasítást elrendelő határozat jogerőre emelkedését követő első hónap utolsó napjáig kell teljesíteni.”

27. § Az Szmtv. 75. § (1) bekezdése a következő *g)* ponttal egészül ki:
[A tartózkodás jogszerűségének nyomon követése érdekében az eljáró hatóság a központi idegenrendészeti nyilvántartás elkülönített részeként az EGT-állampolgárok és a családtagok adatairól a következő résznyilvántartásokat vezeti:]

„*g)* a három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízummal rendelkező harmadik országbeli állampolgár családtagok nyilvántartása.”

28. § (1) Az Szmtv. a 76. §-t követően a következő 76/A. §-sal egészül ki:

„76/A. § (1) A 75. § (1) bekezdésének *b)* pontja szerinti résznyilvántartás a magyar állampolgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagjának arcképmását és ujjnyomatát is tartalmazza.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatokat az eljáró hatóság a magyar állampolgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagja tartózkodási jogát igazoló okmány kiadása iránti kérelem tárgyában hozott jogerős és végrehajtható döntésig kezelheti, azt követően haladéktalanul törölni kell.”
(2) Az Szmtv. a 76. §-t követően a következő 76/B. §-sal egészül ki:

„76/B. § (1) Az eljáró hatóság a három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízum iránti kérelem és a kiadott vízum, illetve vízumot helyettesítő engedély (a továbbiakban e §-ban együtt: vízum) alapján a harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtag következő adatait kezeli:

a) családi és utónév (nevek);

b) születési családi és utónév (nevek);

c) előző családi és utónév (nevek);

d) születési hely és idő;

e) nem;

f) anyja születési családi és utóneve (utónevei);

g) állampolgárság (állampolgárságok) vagy hontalan státusz;

h) az arcképmás;

i) az úti okmány azonosító adatai;

j) a beutazás célja és a tartózkodás tervezett időtartama;

k) a beutazásához és tartózkodásához szükséges feltételeket igazoló okiratokban szereplő adatok;

l) a vízum kiadása vagy meghosszabbítása iránti kérelem elutasításának, valamint a vízum visszavonásának ténye és azok indoka;

m) a kiadott (meghosszabbított) vízum száma, érvényességi ideje, valamint a területi érvényességére vonatkozó adat;

n) a be- és kiutazás ideje, a határátlépés helye;

o) a szálláshely címe.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatokat az idegenrendészeti hatóság vízumkérelem elutasítása esetén annak időpontjától, a kiadott vízum esetén annak érvényességi ideje lejártát, illetve visszavonását követő öt évig kezeli.”
(3) Az Szmtv. a 76. §-t követően a következő 76/C. §-sal egészül ki:

„76/C. § A vízumkérelem 76/B. § (1) bekezdés szerinti adatai nem tárolhatóak az idegenrendészeti nyilvántartásban, ha azokat a VIS rendelet 5. cikke alapján a Vízuminformációs Rendszerben kell tárolni.”

(4) Az Szmtv. a 76. §-t követően a következő 76/D. §-sal egészül ki:

„76/D. § A kishatárforgalmi engedély kiadásához rögzített, a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló, 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendelet, valamint a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 1030/2002/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. április 18-i 380/2008/EK tanácsi rendelet szerinti arcképmás és ujjnyomat adatot az eljáró hatóság a kishatárforgalmi engedély iránti kérelem tárgyában hozott jogerős és végrehajtható döntésig kezelheti, azt követően haladéktalanul törölni kell.”

29. § (1) Az Szmtv. 81. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az eljáró hatóság a törvényben meghatározott feladata ellátása céljából és adatkörben a 75. § (1) bekezdésében meghatározott résznyilvántartásokból – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – az igazságszolgáltatási és a bűnüldöző szervek, a nemzetbiztonsági szolgálatok, az adóhatóság, az állampolgársági feladatokat ellátó hatóság, a menekültügyi hatóság, a munkaügyi hatóság, a 75. § (1) bekezdés *a)–c)*, és *g)* pontjában foglalt résznyilvántartásokból a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartását kezelő központi szerv, a helyi önkormányzat hatósági feladatot ellátó szerve, az okmányiroda, a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv részére az adatszolgáltatás céljának és jogalapjának megjelölése mellett szolgáltathat adatot.”

(2) Az Szmtv. 81. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A munkaügyi hatóság csak arra a személyre vonatkozó adatot igényelhet a 75. § (1) bekezdés *a)–c)* és *g)* pontjában foglalt résznyilvántartásokból, akit a Magyar Köztársaság más elbánásban részesít, mint amit a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló 1612/68/EGK rendelet 1–6. cikke előír.”

(3) Az Szmtv. 81. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az e törvény alapján kezelt adatok statisztikai célra felhasználhatók, és azokról személyazonosításra alkalmatlan módon a központi idegenrendészeti nyilvántartást kezelő szerv statisztikai célra adatokat szolgáltathat. A 75. § (1) bekezdés *a)–c)* és *g)* pontjában foglalt adatokból a Központi Statisztikai Hivatal részére statisztikai célú adatkezelés érdekében az adatok személyazonosításra alkalmas módon is átadhatók.”

30. § (1) Az Szmtv. 86. § (1) bekezdése a következő *i)* ponttal egészül ki:
[Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza:]

„*i)* az idegenrendészeti kiutasítás kezdeményezésére, valamint a beutazási és tartózkodási tilalom időtartama tekintetében javaslattételre jogosult rendvédelmi szerveket.”

(2) Az Szmtv. 86. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy kijelölje a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendelet, valamint a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 1030/2002/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. április 18-i 380/2008/EK tanácsi rendelet alapján kiállított tartózkodásra jogosító okmány biometrikus adatait tartalmazó tároló elemek hitelesítését végző hatóságokat.”

31. § Az Szmtv. 129. § (2) bekezdése a következő *d)* ponttal egészül ki:
[Ez a törvény]

„*d)* a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendelet, valamint a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 1030/2002/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. április 18-i 380/2008/EK tanácsi rendelet (22. §, 35. §, 76/A. §, 86. §)”
[végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.]

2. A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény egyes rendelkezéseinek módosításáról

32. § A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 1. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (3) bekezdésben meghatározott személyekre, feltéve, hogy nem az Európai Unió valamely tagállamának állampolgárai, a IV. fejezet EK letelepedési engedélyre vonatkozó, valamint a VIII. fejezet hontalan státusz megállapítására és a hontalanok úti okmánnyal történő ellátására vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni kell.”

33. § A Harmtv. 2. §-a a következő *n)* ponttal egészül ki:
[E törvény alkalmazásában]

„*n) dublini rendeletek:* egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2003. február

18-i 343/2003/EK tanácsi rendelet, valamint a valamely harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló 343/2003/EK tanácsi rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló, 2003. szeptember 2-i 1560/2003/EK bizottsági rendelet."

34. § A Harmtv. a 7. §-t követően a következő 7/A. §-sal egészül ki:

„7/A. § A három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízummal rendelkező harmadik országbeli állampolgár, valamint az 539/2001/EK tanácsi rendelet II. mellékletében szereplő harmadik ország állampolgáraként a Magyar Köztársaság területén jogszerűen tartózkodó személy – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – a 20. § (1) bekezdés szerinti keresőtevékenységet folytathat."

35. § (1) A Harmtv. 9. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízum iránti kérelemnek helyt adó döntés ellen jogorvoslatnak nincs helye."

(2) A Harmtv. 9. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízum iránti kérelem elutasítása, a vízum megsemmisítése, visszavonása, valamint a vízum meghosszabbítása tárgyában hozott döntés ellen fellebbezésnek van helye. A fellebbezés tárgyában hozott döntés ellen további jogorvoslatnak nincs helye."

36. § A Harmtv. 16. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A harmadik országbeli állampolgár az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott méltányossági kérelem elfogadása esetén a Magyar Köztársaság területén terjeszthet elő tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmet."

37. § A Harmtv. 18. § (1) bekezdés *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[A tartózkodási engedély kiadását vagy meghosszabbítását – ha e törvény másként nem rendelkezik – meg kell tagadni, illetve a kiadott tartózkodási engedélyt vissza kell vonni, ha a harmadik országbeli állampolgár]

„*b)* a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében az eljáró hatósággal hamis adatot, valótlan tényt közölt, vagy a tartózkodási cél vonatkozásában az eljáró hatóságot megtévesztette;"

38. § A Harmtv. 19. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) A családegyesítési célú tartózkodási engedély érvényességi ideje legfeljebb három év, amely alkalmanként legfeljebb három évvel meghosszabbítható."

39. § (1) A Harmtv. 21. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Tanulmányi célból tartózkodási engedélyt az a harmadik országbeli állampolgár kaphat, aki a Magyar Köztársaságban akkreditált közép- vagy felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán tanulmányok folytatása, illetve a felsőoktatási intézmény által szervezett, a tanulmányok folytatását előkészítő képzésben való részvétel érdekében kíván a Magyar Köztársaság területén tartózkodni, és igazolja, hogy a tanulmányok folytatásához megfelelő nyelvismerettel rendelkezik."

(2) A Harmtv. 21. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tanulmányi célból kiadott tartózkodási engedély érvényességi ideje a (2) bekezdésben meghatározottak figyelembevételével sem haladhatja meg a kérelmező úti okmányának érvényességi idejét."

40. § A Harmtv. 27. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A nemzeti tartózkodási engedély érvényességi ideje legfeljebb öt év, amely alkalmanként legfeljebb öt évvel meghosszabbítható."

41. § A Harmtv. 29. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A humanitárius célból kiadott tartózkodási engedély érvényességi ideje

a) az (1) bekezdés *a)* pontjában foglalt esetben három év, amely alkalmanként legfeljebb egy évvel meghosszabbítható;

b) az (1) bekezdés *b)* és *d)* pontjaiban foglalt esetekben egy év, amely alkalmanként legfeljebb egy évvel meghosszabbítható;

c) az (1) bekezdés *c)* és *e)* pontjaiban foglalt esetekben legfeljebb hat hónap, amely alkalmanként legfeljebb hat hónappal meghosszabbítható."

42. § (1) A Harmtv. 30. § (1) bekezdés *f)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[Ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolással kell ellátni azt a harmadik országbeli állampolgárt]

„*f)* akinek beutazását a törvényben meghatározott feltételek hiányában csak kivételesen, nemzetközi kötelezettség teljesítése céljából, halaszthatatlan humanitárius okból vagy nemzeti érdekből engedélyezik, feltéve, hogy a Magyar Köztársaság területén

történő tartózkodásra jogosító engedéllyel nem rendelkezik;”

(2) A Harmtv. 30. § (1) bekezdés *j)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolással kell ellátni azt a harmadik országbeli állampolgárt]

„*j)* akit a 62. § (1) bekezdés *a), b), c), d)* vagy *f), g)* pontja alapján kijelölt helyen való tartózkodásra kötelezteek.”

(3) A Harmtv. 30. § (2) bekezdés *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolás érvényességi ideje]

„*a)* az (1) bekezdés *a)–c)* pontjában, valamint *f)–h)* pontjában foglalt esetekben legfeljebb három hónap, amely alkalmanként legfeljebb három hónappal meghosszabbítható;”

43. § (1) A Harmtv. 33. § (2) bekezdés *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Nem kaphat ideiglenes letelepedési engedélyt, nemzeti letelepedési engedélyt vagy EK letelepedési engedélyt az a harmadik országbeli állampolgár]

„*b)* akinek a letelepedése veszélyezteti a Magyar Köztársaság közbiztonságát vagy nemzetbiztonságát;”

(2) Harmtv. 33. § (2) bekezdése a következő *d)* ponttal egészül ki:

[Nem kaphat ideiglenes letelepedési engedélyt, nemzeti letelepedési engedélyt vagy EK letelepedési engedélyt az a harmadik országbeli állampolgár]

„*d)* aki az engedély megszerzése érdekében hamis adatot, valótlan tényt közölt, vagy az eljáró hatóságot megtévesztette.”

44. § A Harmtv. 36. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Különös méltánylást érdemlő körülmény esetén a harmadik országbeli állampolgár az idegenrendészetért és menekültügyért felelős miniszter döntése alapján a 13. § (1) bekezdés *a)* pontjában, a 33. § (1) bekezdésben és a 35. § (1) bekezdésében foglalt feltételek hiányában is kaphat nemzeti letelepedési engedélyt.”

45. § A Harmtv. 37. § (2) bekezdés *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az idegenrendészeti hatóság az engedélyt visszavonja, ha]

„*b)* a kiskorú harmadik országbeli állampolgár esetében a szülői felügyelet jogát gyakorló harmadik országbeli állampolgár szülőnek a Magyar Köztársaság területén történő tartózkodásra jogosító engedélyét az idegenrendészeti hatóság visszavonta, és a kiskorú további tartózkodásának feltételei a szülői felügyeletet gyakorló másik szülőnél a Magyar Köztársaság területén nem biztosítottak;”

46. § A Harmtv. 41. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a visszairányítás az (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott időtartamon belül nem hajtható végre, a harmadik országbeli állampolgár kiutasítása érdekében intézkedni kell. Amennyiben a kiutasításra nem a 43. § (2) bekezdés *d)* pontja alapján kerül sor, a harmadik országbeli állampolgárral szemben nem lehet beutazási és tartózkodási tilalmat elrendelni.”

47. § A Harmtv. 42. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„42. § (1) Amennyiben az idegenrendészeti hatóság megállapítja, hogy a Magyar Köztársaság területén jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár tartózkodásra a továbbiakban már nem jogosult, a tartózkodási engedély kérelmét elutasító vagy a tartózkodásra jogosító okmányát visszavonó határozatában, a harmadik országbeli állampolgárt az Európai Unió tagállamainak területéről kiutasítja. A harmadik országbeli állampolgár a kiutasítással szemben jogorvoslattal a tartózkodási engedély kérelmet elutasító vagy a tartózkodásra jogosító okmányt visszavonó határozattal szembeni jogorvoslat során élhet.

(2) Amennyiben a bíróság kiutasítás büntetést alkalmaz vagy az idegenrendészeti hatóság megállapítja a harmadik országbeli állampolgár tartózkodásának jogszerűtlenségét, az idegenrendészeti hatóság a döntésében a harmadik országbeli állampolgárt az Európai Unió tagállamainak területéről kiutasítja.

(3) Az idegenrendészeti hatóság a kiutasítás elrendelésére hozott határozatban, illetve a bírósági kiutasítás végrehajtására hozott végzésben az önkéntes távozásra a határidőt úgy határozza meg, hogy az a kiutasító határozatnak a harmadik országbeli állampolgárral történő közlésétől számított legalább hetedik, legfeljebb harmincadik napra essen, amennyiben a harmadik országbeli állampolgár vállalja az ország területének önkéntes elhagyását. A fent említett határidő nem zárja ki annak lehetőségét, hogy az érintett harmadik országbeli állampolgár előbb tegyen eleget a kiutasító döntésben foglaltaknak.

(4) Ha a kiutasított személyes körülményei – így különösen a Magyar Köztársaság területén történő tartózkodás megelőző hosszú időtartama, mely a kiutazásra történő felkészüléshez szükséges időt a szokásosnál hosszabbá teszi, vagy családi és társadalmi kötelékek – indokolják, az idegenrendészeti hatóság – kérelemre vagy hivatalból – az önkéntes távozásra nyitva álló határidőt legfeljebb harminc nappal meghosszabbíthatja. Ha a kiutasított harmadik országbeli állampolgár szülői felügyelete alatt álló gyermek közoktatási intézményben folytat tanulmányokat, az idegenrendészeti hatóság – kérelemre vagy hivatalból – az önkéntes távozásra nyitva álló határidőt legfeljebb a folyamatban lévő tanulmányi félév végéig meghosszabbíthatja. Az önkéntes távozásra nyitva álló határidő meghosszabbításáról végzésben kell rendelkezni.

(5) Az önkéntes távozásra nyitva álló határidő meghosszabbítása tárgyában hozott végzés ellen végrehajtási kifogás előterjesztésének van helye.

(6) Az önkéntes távozásra nem kell határidőt meghatározni, vagy az idegenrendészeti hatóság az Európai Unió tagállamai területe elhagyásának határnapját a kiutasító határozat közlésétől számított hetedik napnál korábbi napra is meghatározhatja, ha a harmadik országbeli állampolgár

a) tartózkodási jogosultsága megszűnésének oka az, hogy a harmadik országbeli állampolgár kiutasítás, beutazási és tartózkodási tilalom, illetve beutazási és tartózkodási tilalmat elrendelő SIS figyelmeztető jelzés hatálya alatt áll;

b) tartózkodási engedély iránti kérelmét a 18. § (1) bekezdés b) és *d)* pontja alapján utasította el a hatóság;

c) az ország területének önkéntes elhagyását kifejezetten megtagadja, vagy más alapos ok miatt feltehető, hogy a kiutasító döntésnek nem fog eleget tenni;

d) magyarországi tartózkodása veszélyezteti a közrendet, a közbiztonságot vagy a nemzetbiztonságot.

(7) Ha az idegenrendészeti hatóság a kiutasító határozatában a kiutasítás kitoloncolással történő végrehajtásáról rendelkezik, az önkéntes távozásra határnapot nem határoz meg.”

48. § A Harmtv. 43. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„43. § (1) Az idegenrendészeti hatóság önálló beutazási és tartózkodási tilalmat rendel el azzal az ismeretlen helyen vagy külföldön tartózkodó harmadik országbeli állampolgárral szemben,

a) akinek a beutazására és tartózkodására vonatkozó tilalom érvényesítésére a Magyar Köztársaság nemzetközi jogi kötelezettséget vállalt; vagy

b) akinek a beutazására és tartózkodására vonatkozó tilalom érvényesítéséről az Európai Unió Tanácsa döntött;

c) akinek a beutazása és a tartózkodása a nemzetbiztonságot, a közbiztonságot vagy a közrendet sérti vagy veszélyezteti;

d) aki a magyar állam által számára megtérítési kötelezettséggel megelőlegezett költséget nem térítette vissza;

e) aki a kiszabott helyszíni bírságot, szabálysértési bírságot az előírt határidőig nem fizette meg, illetve annak behajtására nincs lehetőség vagy sikertelen volt.

(2) Az idegenrendészeti hatóság – az e törvényben meghatározott kivétellel – idegenrendészeti kiutasítást rendel el azzal a harmadik országbeli állampolgárral szemben,

a) aki jogellenesen lépte át a Magyar Köztársaság államhatárát, vagy azt megkísérelte;

b) aki az e törvényben meghatározott tartózkodási feltételeket nem teljesíti;

c) aki az előírt munkavállalási engedély vagy az e törvényben előírt engedély nélkül folytatott keresőtevékenységet;

d) akinek a beutazása és tartózkodása a nemzetbiztonságot, a közbiztonságot vagy a közrendet sérti vagy veszélyezteti; vagy

e) akinek a beutazása és tartózkodása a közegészséget sérti vagy veszélyezteti.

(3) Az önálló beutazási és tartózkodási tilalmat az (1) bekezdés *c)* pontjában, valamint az idegenrendészeti kiutasítást a (2) bekezdés *d)* pontjában foglalt okból törvényben meghatározott érdek védelmével kapcsolatos feladata ellátása céljából, saját feladatkörében a kormányrendeletben meghatározott rendvédelmi szervek is kezdeményezhetik. Ha az önálló beutazási és tartózkodási tilalmat az (1) bekezdés *c)* pontjában foglalt okból rendelik el, akkor az önálló beutazási és tartózkodási tilalom időtartamára – a feladat- és hatáskörüket érintő esetben – a kormányrendeletben meghatározott rendvédelmi szervek javaslatot tesznek.”

49. § A Harmtv. 44. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 43. § (1) bekezdés *a)–b)* pontja alapján önállóan elrendelt beutazási és tartózkodási tilalom időtartama az elrendelés alapjául szolgáló kötelezettség vagy tilalom időtartamához igazodik. A 43. § (1) bekezdés *c)–e)* pontja alapján önállóan elrendelt beutazási és tartózkodási tilalom időtartamát az elrendelő idegenrendészeti hatóság határozza meg, amely legfeljebb három évre rendelhető el, és alkalmanként legfeljebb további három évvel meghosszabbítható. A beutazási és tartózkodási tilalmat haladéktalanul törölni kell, ha az elrendelésének oka megszűnt.”

50. § (1) A Harmtv. 45. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A családi kapcsolatára tekintettel tartózkodási engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgár idegenrendészeti kiutasítását elrendelő határozat meghozatala előtt az idegenrendészeti hatóság a következő szempontokat mérlegeli:

a) a tartózkodás időtartama;

b) a harmadik országbeli állampolgár kora, családi körülményei, kiutasításának lehetséges következményei a családtagjaira nézve;

c) a harmadik országbeli állampolgár kötődése a Magyar Köztársasághoz, illetve származási országához fűződő kapcsolatainak hiánya.”

(2) A Harmtv. 45. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az idegenrendészeti hatóság az eljárás jogerős befejezéséig eltekinthet a kiutasítás elrendelésétől, ha a Magyar Köztársaság területén jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár tartózkodási engedélyének vagy tartózkodásra jogosító egyéb engedélyének meghosszabbítása folyamatban van.”

(3) A Harmtv. 45. §-a a következő (8)–(9) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az Európai Unió tagállama által kiadott, a tagállam területén tartózkodásra jogosító engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgár csak akkor utasítható ki, ha

a) az idegenrendészeti hatóság írásbeli felszólítása ellenére a Magyar Köztársaság területét haladéktalanul nem hagyta el, vagy

b) a Magyar Köztársaság területén történő tartózkodása a nemzetbiztonságot, a közbiztonságot vagy a közrendet sérti.

(9) Ha az idegenrendészeti hatóság a (3)–(5) bekezdésben meghatározott okokból a harmadik országbeli állampolgár kiutasításától eltekint, és a harmadik országbeli állampolgár nem rendelkezik a tartózkodás törvényi feltételeivel, az idegenrendészeti hatóság humanitárius tartózkodási engedéllyel látja el.”

51. § A Harmtv. a 45. §-t követően a következő 45/A. §-sal egészül ki:

„45/A. § (1) A 43. § (2) bekezdésében foglaltaktól eltérően, az idegenrendészeti hatóság nem utasítja ki azt a harmadik országbeli állampolgárt, akit az Európai Unió más tagállamának hatósága határozatával

a) a nemzetbiztonság vagy a közbiztonság súlyos és tényleges megsértése vagy veszélyeztetése,

b) a határozatot hozó állam törvénye alapján legalább egyévi szabadságvesztés büntetéssel fenyegetett szándékos bűncselekmény elkövetéséért kiszabott bírósági ítélet,

c) súlyos bűncselekmény elkövetésének gyanúja, vagy

d) a külföldiek beutazására vagy tartózkodására vonatkozó jogszabályok súlyos megsértése

miatt utasított ki.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott kiutasítási határozatot az idegenrendészeti hatóság az abban foglaltaknak megfelelően, e törvény rendelkezései alapján végrehajtja.”

52. § (1) A Harmtv. 46. § (1) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kiutasítást elrendelő határozatnak tartalmaznia kell:

a) a mérlegelési szempontokat a 45. § (1)–(6) bekezdése alapján hozott döntések esetén,

b) a beutazási és tartózkodási tilalom időtartamát,

c) annak az államnak a megnevezését, ahová a kiutasítás végrehajtása történik,

d) az Európai Unió tagállamainak területéről történő önkéntes távozás teljesítésének határnapját,

e) figyelmeztetést arra, hogy ha a harmadik országbeli állampolgár a kiutasításnak önként nem tesz eleget, az idegenrendészeti hatóság kitoloncolja, és

f) az arcképmás készítésének, valamint az ujjnyomat rögzítésének tűrésére vonatkozó kötelezettség előírását.”

(2) A Harmtv. 46. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A jogerős kiutasítást, valamint a beutazási és tartózkodási tilalom időtartamát az útlevélbe be kell jegyezni. A bejegyzéstől el lehet tekinteni, amennyiben a külföldi önkéntes hazatérési program keretében hagyja el az országot.”

53. § A Harmtv. 47. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„47. § (1) Az idegenrendészeti kiutasítással együtt – ha e törvény másként nem rendelkezik – beutazási és tartózkodási tilalmat kell elrendelni, ha az idegenrendészeti hatóság a harmadik országbeli állampolgár kitoloncolását rendelte el.

(2) Az idegenrendészeti hatóság a beutazási és tartózkodási tilalmat önálló határozattal rendeli el, ha a harmadik országbeli állampolgár kitoloncolását a 65. § (1) bekezdés *d)* pontja alapján rendelte el.

(3) A beutazási és tartózkodási tilalmat elrendelő önálló határozat ellen a harmadik országbeli állampolgár fellebbezést terjeszthet elő. A határozat ellen további jogorvoslatnak nincs helye. A fellebbezés a határozat közlésétől számított huszonnégy órán belül az elrendelő idegenrendészeti hatóságnál terjeszthető elő. Az idegenrendészeti hatóság a fellebbezést az ügy irataival együtt haladéktalanul megküldi a fellebbezés elbírálására jogosult hatóságnak, mely a fellebbezést öt munkanapon belül bírálja el.

(4) Az idegenrendészeti hatóság a 43. § (2) bekezdésében meghatározott kiutasítási okok alapján elrendelt kiutasítás esetén beutazási és tartózkodási tilalmat rendelhet el a jogsértés jellegére és súlyára, a harmadik országbeli állampolgár személyes körülményeire, ismételt beutazásának és tartózkodásának a közrendre, a közbiztonságra vagy a nemzetbiztonságra jelentett veszélyére figyelemmel.

(5) A kiutasítással együtt vagy az önálló határozatban elrendelt beutazási és tartózkodási tilalom időtartamát években kell meghatározni, és – a (6) bekezdésben foglalt kivétellel – legfeljebb öt évre kell elrendelni.

(6) A beutazási és tartózkodási tilalom legfeljebb tíz évre rendelhető el, ha a harmadik országbeli állampolgár tartózkodása a Magyar Köztársaság területén a közrendet, a közbiztonságot vagy a nemzetbiztonságot jelentősen veszélyeztetné.

(7) A kiutasítás miatt elrendelt beutazási és tartózkodási tilalom időtartamát az Európai Unió tagállamai területének elhagyásának napjától, vagy ha ez nem ismert, az erre meghatározott határnaptól kell számítani.

(8) A beutazási és tartózkodási tilalom hatálya alatt álló harmadik országbeli állampolgár csak az elrendelő hatóság külön engedélyével utazhat be a Magyar Köztársaság területére.

(9) A beutazási és tartózkodási tilalmat az idegenrendészeti hatóság – hivatalból vagy kérelemre – visszavonhatja ha,

a) a harmadik országbeli állampolgárral szemben a 43. § (2) bekezdése alapján került sor kiutasítással együtt beutazási és tartózkodási tilalom elrendelésére és a harmadik országbeli állampolgár bizonyítani tudja, hogy a kiutasító határozatnak teljes mértékben eleget téve elhagyta az Európai Unió tagállamainak területét, vagy

b) további fenntartása az elrendelésére okot adó körülmények jelentős megváltozására figyelemmel nem indokolt.”

54. § A Harmtv. a 48. §-t követően a következő 48/A–48/C. §-sal egészül ki:

„48/A. § (1) Ha a harmadik országbeli állampolgár kiutasítására irányuló idegenrendészeti eljárás során arra utaló tény merül fel, hogy a dublini rendeletek alkalmazásának feltételei állnak fenn, és a harmadik országbeli állampolgár a menedékjogi törvény szerinti elismerés iránti kérelmet nem terjesztett elő, az idegenrendészeti hatóság kezdeményezi a menekültügyi hatóságnál, hogy a dublini eljárást folytassa le, és annak befejezéséig az idegenrendészeti eljárást felfüggeszti.

(2) Az (1) bekezdés szerinti eljárást felfüggesztő végzéssel szemben jogorvoslatnak nincs helye.

48/B. § (1) Ha a dublini rendeletek alapján valamely a dublini rendeleteket alkalmazó állam a kérelmező visszavételére köteles, a menekültügyi hatóság a harmadik országbeli állampolgár visszaadásáról végzéssel dönt.

(2) A visszaadásról rendelkező végzéssel szemben bírósági felülvizsgálatnak van helye.

(3) A felülvizsgálati kérelmet a végzés közlésétől számított három napon belül a menekültügyi hatóságnál kell benyújtani. A menekültügyi hatóság a felülvizsgálati kérelmet az ügy irataival és ellenkérelmével együtt haladéktalanul megküldi a bíróságnak.

(4) A felülvizsgálati kérelemről a bíróság – a felülvizsgálati kérelem beérkezésétől számított nyolc napon belül – nemperes eljárásban, a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. Az eljárásban személyes meghallgatásnak nincs helye. A bíróság eljárást befejező döntésével szemben jogorvoslatnak nincs helye.

(5) A bírósági felülvizsgálat során a visszaadásról rendelkező végzés végrehajtásának felfüggesztésére irányuló kérelemnek a végzés végrehajtására nincs halasztó hatálya.

48/C. § (1) Ha a dublini eljárás a harmadik országbeli állampolgár visszaadásával zárul, az idegenrendészeti eljárást a visszaadás időpontjában meg kell szüntetni.

(2) Az eljárást megszüntető végzéssel szemben jogorvoslatnak nincs helye.”

55. § A Harmtv. 49. § (1) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság által elrendelt kiutasítást az idegenrendészeti hatóság végzéssel hajtja végre, amellyel szemben végrehajtási kifogás terjeszthető elő.”

56. § A Harmtv. 50. § (4) bekezdés *c)–d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[a (3) bekezdés szerint megelőlegezett kiutaztatás költséget köteles megtéríteni:]

„*c)* a munkáltató, ha a kiutasítást a 43. § (2) bekezdés *c)* pontja alapján rendelték el;

d) a kutató szervezet, ha a beutazásra kutatási célból került sor, és a kiutasítást a 43. § (2) bekezdés *b)* pontja alapján rendelték el.”

57. § A Harmtv. 52. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdésben meghatározott esetben a kiutasított ugyanazon ítélet végrehajtása kapcsán egy alkalommal közvetlenül kérelemmel fordulhat a büntetés-végrehajtási bíróhoz a kiutasítási akadály megállapítása érdekében. Ha a kiutasított a büntetés-végrehajtási bírósághoz címzett kérelmét az idegenrendészeti hatósághoz nyújtja be, azt – az idegenrendészeti hatóság véleményével kiegészítve – haladéktalanul meg kell küldeni a büntetés-végrehajtási bírónak.”

58. § A Harmtv. az 52. §-t követően a következő 52/A. §-sal egészül ki:

„52/A. § (1) Amennyiben nincs olyan biztonságos ország, amely az érintett harmadik országbeli állampolgárt befogadja, a visszairányítás végrehajtásának vagy a kiutasítás végrehajtásának tilalma esetén az idegenrendészeti hatóság a harmadik országbeli állampolgárt befogadottként ismeri el, és a 29. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján intézkedik a humanitárius tartózkodási engedély kiadásáról.

(2) A befogadottkénti elismerés feltételeinek megszűnése esetén az idegrendészeti hatóság a befogadott státuszt visszavonja.

(3) A befogadott státuszt abban az esetben is vissza kell vonni, ha a harmadik országbeli állampolgár

a) más jogcímen szerzett tartózkodási jogosultságot, vagy

b) a befogadott státusz felülvizsgálatára folytatott eljárás során az eljáró idegenrendészeti hatóság felhívására – a felhívástól számított – három hónapon belül nem jelenik meg az eljáró hatóság előtt.”

59. § (1) A Harmtv. 53. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A többszöri eljárás megakadályozása, valamint a személyazonosság megállapítása céljából a kiutasítást előkészítő őrizetet, az idegenrendészeti kiutasítást, a kijelölt helyen való tartózkodást, valamint az idegenrendészeti őrizetet elrendelő, illetve a bírósági kiutasítást végrehajtó hatóság rögzíti a harmadik országbeli állampolgár arcképmását, valamint ujjnyomatát.”

(2) A Harmtv. 53. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A kishatárforgalmi engedély, a tartózkodási engedély, az ideiglenes, a nemzeti és az EK letelepedési engedély kérelmezésekor, valamint a 29. § (1) bekezdés *a)–b)* és *d)–f)* pontjai szerinti humanitárius tartózkodási engedély kiadásakor az idegenrendészeti hatóság a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendelet, valamint a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 1030/2002/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. április 18-i 380/2008/EK tanácsi rendelet alapján jár el.”

60. § A Harmtv. 54. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„54. § (1) Az idegenrendészeti hatóság a kitoloncolás vagy a dublini eljárásban történő átadás vagy visszaadás (a továbbiakban: átadás) végrehajtásának biztosítása érdekében idegenrendészeti őrizetbe veheti azt a harmadik országbeli állampolgárt, aki

a) a hatóság elől elrejtőzött, vagy a kitoloncolás vagy az átadás végrehajtását más módon akadályozza;

b) a távozást megtagadja, vagy más alapos ok miatt feltehető, hogy a kiutasítás vagy az átadás végrehajtását késlelteti vagy meghiúsítja (szökés veszélye);

c) a kötelező tartózkodásra kijelölt helyen az előírt magatartási szabályokat súlyosan vagy ismételten megsértette;

d) a számára előírt megjelenési kötelezettséget felszólításra sem teljesítette, és ezzel akadályozza az idegenrendészeti vagy a dublini eljárás lefolytatását;

e) szándékos bűncselekmény elkövetése miatt kiszabott szabadságvesztés-büntetésből szabadult.

(2) Az idegenrendészeti őrizetnek az (1) bekezdés *a)* vagy *b)* pontja alapján történő elrendelése előtt az idegenrendészeti hatóság mérlegeli, hogy a kitoloncolás, vagy az átadás végrehajtása a 48. § (2) bekezdésben vagy a 62. § (1) bekezdésben foglaltak alkalmazásával biztosítható-e.

(3) Az idegenrendészeti őrizetet határozattal kell elrendelni, és azt a közléssel egyidejűleg végre kell hajtani.

(4) Az idegenrendészeti őrizet legfeljebb hetvenkét órára rendelhető el, amelyet az őrizet helye szerint illetékes helyi bíróság a harmadik országbeli állampolgár kitoloncolásáig vagy átadásáig, alkalmanként legfeljebb harminc nappal meghosszabbíthat.

(5) Az idegenrendészeti őrizet hat hónap elteltével további, legfeljebb hat hónappal – a (4) bekezdésben foglaltak szerint – meghosszabbítható, ha a kiutasítás végrehajtása minden szükséges intézkedés megtétele ellenére azért tart tovább hat hónapnál, mert

a) az érintett harmadik országbeli állampolgár nem működik együtt a hatósággal, vagy

b) a kitoloncoláshoz szükséges okmányok beszerzése a harmadik országbeli állampolgár származási országának, vagy az őt visszafogadási egyezmény alapján visszafogadni vagy egyébként befogadni köteles állam hatóságainak eljárása miatt elhúzódik.

(6) Az idegenrendészeti őrizetet meg kell szüntetni, ha

a) a kiutasítás vagy átadás végrehajtásának feltételei biztosítottak;

b) nyilvánvalóvá válik, hogy a kiutasítást vagy átadást nem lehet végrehajtani;

c) az őrizet elrendelésétől számítva hat hónap, vagy az (5) bekezdésben foglalt feltételek fennállása esetén tizenkét hónap eltelt.

(7) A (6) bekezdés *c)* pontjának alkalmazásában az őrizet időtartamába a kiutasítást előkészítő őrizet időtartama is beleszámítandó.

(8) Az idegenrendészeti őrizet (6) bekezdés *b)* és *c)* pontja alapján történő megszüntetése esetén az őrizetet elrendelő idegenrendészeti hatóság a harmadik országbeli állampolgár számára kötelező tartózkodási helyet jelöl ki.”

61. § A Harmtv. 56. §-a helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„56. § (1) Nem rendelhető el kiutasítást előkészítő őrizet vagy idegenrendészeti őrizet (a továbbiakban együtt: őrizet) kizárólag azon az alapon, hogy a harmadik országbeli állampolgár menedékjog iránti kérelmet terjesztett elő.

(2) Kiskorú harmadik országbeli állampolgárral szemben – a (3) bekezdésben meghatározott eset kivételével – nem rendelhető el őrizet.

(3) A kiskorú gyermekkel rendelkező családdal szemben, a gyermek mindenek felett álló érdekét elsődlegesen figyelembe véve, őrizet csak végső intézkedésként legfeljebb harminc napra rendelhető el, ha az idegenrendészeti hatóság megállapítja, hogy az őrizet elrendelésének célja a 48. § (2) bekezdésében vagy a 62. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazásával nem biztosítható.

(4) Ha a korábban őrizet hatálya alatt állt harmadik országbeli állampolgárral szemben új ténybeli alapon idegenrendészeti eljárás indul, az őrizet időtartamába nem számít bele a korábbi eljárás során elrendelt őrizet időtartama.

(5) Az őrizetet azonnal meg kell szüntetni, ha elrendelésének oka megszűnt.”

62. § (1) A Harmtv. 57. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az őrizetet elrendelő határozat ellen jogorvoslatnak helye nincs.”
(2) A Harmtv. 57. § (5)–(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A bíróság döntése alapján az elmulasztott intézkedést pótolni kell, illetve a jogsértő állapotot meg kell szüntetni.

(6) A bíróság a kifogást nyolc napon belül bírálja el.”

63. § A Harmtv. 60. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az őrizetet elrendelő hatóság a harmadik országbeli állampolgár kérelmére, vagy ha kétoldalú konzuli egyezmény ezt kötelezővé teszi, az idegenrendészeti őrizetbe vételről vagy a kijelölt helyen való tartózkodás kötelezettségéről, illetve az őrizet időtartamának meghosszabbításáról köteles késedelem nélkül közvetlenül értesíteni a harmadik országbeli állampolgár magyarországi konzuli vagy diplomáciai képviseletét ellátó szervet.”

64. § (1) A Harmtv. 61. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az őrizet végrehajtása során a házastársak kivételével a férfiakat a nőktől, valamint a kiskorú gyermekkel rendelkező családokat – a magánélet megfelelő védelmének biztosításával – a többi őrizetestől el kell különíteni.”
(2) A Harmtv. 61. § (3) bekezdése a következő *i)–j)* ponttal egészül ki:
[Az őrizetben lévő harmadik országbeli állampolgár jogosult:]

„*i)* a kiskorú őrizetes jogosult továbbá szabadidős tevékenységek végzésére, beleértve a korának megfelelő játék- és rekreációs tevékenységeket;

j) a kiskorú őrizetes részére az őrizet időtartamának függvényében biztosítani kell a korának megfelelő oktatást.”
(3) A Harmtv. 61. § (4) bekezdése a következő *e)* ponttal egészül ki:
[Az őrizetben lévő harmadik országbeli állampolgár köteles:]

„*e)* a tartására és ellátására fordított költséget és az általa szándékosan okozott kárt megtéríteni.”

65. § A Harmtv. a 61. §-t követően a következő 61/A. §-sal egészül ki:

„61/A. § (1) Az 58. § (1) bekezdésben és a 61. § (1) bekezdésében foglaltakat nem kell alkalmazni, ha a kiutasítandó harmadik országbeli állampolgárok kivételesen nagy száma előre nem látott súlyos terhet ró az őrzött szállások kapacitására, illetve az idegenrendészeti hatóságra.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben a kivételes helyzet fennállása idejére az idegenrendészeti hatóság az őrizet hét napon túli meghosszabbítását az elrendeléstől számított öt napon belül indítványozhatja a helyi bíróságnál.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben az idegenrendészeti hatóság az őrizetet a 61. § (1) bekezdésben foglaltaktól eltérő helyen foganatosíthatja.”

66. § (1) A Harmtv. 62. § (1) bekezdése a következő *g)* ponttal egészül ki:
[Az idegenrendészeti hatóság a harmadik országbeli állampolgár kijelölt helyen való tartózkodását rendelheti el, ha]

„*g)* vele szemben az 54. § (1) bekezdés *a)* vagy *b)* pontja alapján idegenrendészeti őrizet elrendelésének lenne helye, és az őrizet rá nézve – különös tekintettel egészségi állapotára, életkorára – aránytalanul súlyos hátránnyal járna.”
(2) A Harmtv. 62. § (5)–(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(5) A kijelölt helyen történő tartózkodás elrendelésére irányuló eljárás felfüggesztését a harmadik országbeli állampolgár nem kérheti.

(6) A kijelölt helyen történő tartózkodást elrendelő határozat ellen a harmadik országbeli állampolgár – jogorvoslatként, törvénysértésre hivatkozással – kifogással élhet. A kifogásra az 57. § és az 59. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni, azzal, hogy a kifogás a kijelölt helyen történő tartózkodásra vonatkozó kötelezettség hatálya alatt bármikor előterjeszthető.”

67. § A Harmtv. 65. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„65. § (1) A visszairányítást, illetve a kiutasítást elrendelő bírósági vagy idegenrendészeti hatósági határozatot hatósági kísérettel (a továbbiakban: kitoloncolás) kell végrehajtani, ha a harmadik országbeli állampolgár

a) szándékosan elkövetett bűncselekmény miatt kiszabott szabadságvesztés büntetésből szabadult;

b) idegenrendészeti őrizet alatt áll;

c) kiutazásának ellenőrzése a nemzetbiztonság, nemzetközi szerződésben vállalt kötelezettség érvényesítése, illetve a közbiztonság vagy a közrend védelme érdekében szükséges;

d) a kiutasító határozatban meghatározott határnapot követő napig az Európai Unió tagállamainak területét nem hagyta el.

(2) A kitoloncolásról az idegenrendészeti kiutasítást elrendelő határozatban, illetve a bírói kiutasítás végrehajtását elrendelő végzésben kell rendelkezni, egyéb esetben külön határozattal vagy végzéssel kell elrendelni.

(3) A kitoloncolást elrendelő önálló határozat vagy végzés ellen a harmadik országbeli állampolgár végrehajtási kifogást terjeszthet elő. A végrehajtási kifogás a határozat közlésétől számított huszonnégy órán belül az elrendelő idegenrendészeti hatóságnál terjeszthető elő.

(4) Az idegenrendészeti hatóság a végrehajtási kifogást az ügy irataival együtt haladéktalanul megküldi a végrehajtási kifogás elbírálására jogosult hatóságnak, mely a végrehajtási kifogást öt munkanapon belül bírálja el.

(5) A harmadik országbeli állampolgár a kitoloncolás foganatosításának módjával szemben végrehajtási kifogást terjeszthet elő.

(6) A kitoloncolás végrehajtásának felfüggesztését a harmadik országbeli állampolgár a (3) bekezdés alapján előterjesztett végrehajtási kifogásban kérheti.

(7) Az idegenrendészeti hatóság a légi úton történő kiutasítás céljából történő átszállítás eseteiben biztosított segítségnyújtásról szóló, 2003. november 25-i 2003/110/EK tanácsi irányelv rendelkezéseinek alkalmazására köteles állam által elrendelt kiutasítás végrehajtásában közreműködhet.

(8) A kitoloncolást félbe kell szakítani, ha

a) a kitoloncolt célországba történő beutazása meghiúsult,

b) az a kitoloncolt sürgős orvosi beavatkozást igénylő állapota miatt nem hajtható végre,

c) a külön jogszabályban meghatározottak szerint a kitoloncolás végrehajtásának más állam (a továbbiakban: felkért állam) területén történő biztosítása esetén a légi átszállításhoz a felkért állam nem járult hozzá, vagy visszavonta hozzájárulását,

d) a kitoloncolt engedély nélkül lépett be a felkért állam területére az átszállítás folyamán.

(9) A kitoloncolás végrehajtását az ügyész a rá vonatkozó szabályok szerint felügyeli.”

68. § A Harmtv. 67. §-a a következő (4a)–(4b) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A biometrikus adatokat tartalmazó tartózkodásra jogosító okmány tároló elemének a harmadik országbeli állampolgár azonosítása céljából valamely fizikai tulajdonságának (arcképmás, ujjnyomat) rögzítésével előállított személyes adatait az idegenrendészeti hatóság a személyes adatnak a tároló elemből történő olvasásával kezelheti a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 1030/2002/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. április 18-i 380/2008/EK tanácsi rendelet 1. cikk 4. pontjában meghatározott célból.

(4b) Az idegenrendészeti hatóság a (4a) bekezdésben meghatározott célból rögzített ujjnyomat-adatot kizárólag a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 1030/2002/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. április 18-i 380/2008/EK tanácsi rendelet 1. cikk 4. pontjában foglaltak megállapítása céljából, annak befejezéséig kezelheti, ezt követően haladéktalanul törli.”

69. § A Harmtv. a 74. §-t követően a következő alcímmel és 74/A. §-sal egészül ki:

„Az oktatási intézmények bejelentési kötelezettsége

74/A. § Az oktatási intézmény azokról a külföldi hallgatókról, akik a tanulmányaikat megkezdték, befejezték vagy megszakították, illetve akik a beiratkozási kötelezettségüknek nem tettek eleget, vagy akiknek a hallgatói jogviszonya megszűnt, nyolc munkanapon belül köteles tájékoztatni az oktatási intézmény székhelye szerint illetékes idegenrendészeti hatóságot.”

70. § A Harmtv. 82. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„82. § A Magyar Köztársaság külképviselete úti okmányt ad ki egyszeri utazásra annak a Magyar Köztársaság által hontalanként elismert, bevándorolt, illetve letelepedett harmadik országbeli állampolgárnak, akinek külföldön elveszett vagy megsemmisült úti okmánya külföldön nem vagy csak aránytalan nehézségek árán pótolható, és emiatt a Magyar Köztársaság területére történő visszatérésére nincs lehetőség.”

71. § A Harmtv. 89. § (2) bekezdés *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[A jelen levő ügyfél előtt az anyanyelvén vagy az általa értett más idegen nyelven szóban is közölni kell]

„*c)* az őrizet meghosszabbítása tárgyában hozott bírósági határozatot.”

72. § A Harmtv. 90. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha e törvény a határozattal szembeni fellebbezést kizárja, újrafelvételi eljárásnak sincs helye.”

73. § (1) A Harmtv. a 92. §-t követően a következő 92/A. §-sal egészül ki:

„92/A. § A harmadik országbeli állampolgárnak a kiutasítással kapcsolatos idegenrendészeti eljárásokban lehetőséget kell biztosítani arra, hogy saját költségén jogi segítséget vegyen igénybe, jogi képviselőt bízzon meg, vagy elfogadja valamely jogvédelemmel foglalkozó bejegyzett társadalmi szervezet jogi segítségét. A hatóság a jogvédelemmel foglalkozó bejegyzett társadalmi szervezet által végzett tanácsadáshoz – szükség esetén tolmács biztosítása útján – segítséget nyújt.”
(2)[2]

74. § (1) A Harmtv. 96. § (1) bekezdés a következő *j)* ponttal egészül ki:
[Az idegenrendészeti hatóság a tartózkodási engedély iránti kérelem és a kiadott tartózkodási engedély alapján a harmadik országbeli állampolgár következő adatait kezeli:]

„*j)* a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló, 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendelet, valamint a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 1030/2002/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. április 18-i 380/2008/EK tanácsi rendelet szerinti arcképmás és ujjnyomat.”
(2) A Harmtv. 96. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés *a)–i)* pontjában meghatározott adatokat az idegenrendészeti hatóság a tartózkodási engedély iránti kérelem elutasítása esetén annak időpontjától, a kiadott (meghosszabbított) tartózkodási engedély esetén annak érvényességi idejének lejártát, illetve visszavonását követő öt évig kezeli.”
(3) A Harmtv. 96. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés *j)* pontjában meghatározott adatokat az idegenrendészeti hatóság a tartózkodási engedély iránti kérelem tárgyában hozott jogerős és végrehajtható döntésig, illetve a 29. § (1) bekezdés *a)–b)* és *d)–f)* pontjában meghatározott humanitárius tartózkodási engedély kiadásáig kezelheti, azt követően haladéktalanul törölni kell.”
(4) A Harmtv. a 96. §-t követően a következő 96/A. §-sal egészül ki:

„96/A. § A kishatárforgalmi engedély kiadásához rögzített, a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló, 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendelet, valamint a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 1030/2002/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. április 18-i 380/2008/EK tanácsi rendelet szerinti arcképmás- és ujjnyomatadatot az idegenrendészeti hatóság a kishatárforgalmi engedély iránti kérelem tárgyában hozott jogerős és végrehajtható döntésig kezelheti, azt követően haladéktalanul törölni kell.”

75. § (1) A Harmtv. 99. § (1) bekezdés a következő *k)* ponttal egészül ki:
[Az idegenrendészeti hatóság a kiadott bevándorlási engedély és letelepedési engedély, valamint ideiglenes letelepedési engedély, nemzeti letelepedési engedély vagy EK letelepedési engedély iránti kérelem és kiadott ideiglenes letelepedési engedély, nemzeti letelepedési engedély vagy EK letelepedési engedély alapján a harmadik országbeli állampolgár következő adatait kezeli:]

„*k)* a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló, 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendelet, valamint a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 1030/2002/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. április 18-i 380/2008/EK tanácsi rendelet szerinti arcképmás és ujjnyomat.”

(2) A Harmtv. 99. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés *a)–j)* pontjában meghatározott adatokat az idegenrendészeti hatóság az engedélyek iránti kérelem elutasítása esetén annak időpontjától, illetve a jogállás megszűnésétől számított húsz évig kezeli.”

(3) A Harmtv. 99. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés *k)* pontjában meghatározott adatokat az idegenrendészeti hatóság az engedély iránti kérelem tárgyában hozott jogerős és végrehajtható döntésig kezelheti, azt követően haladéktalanul törölni kell.”

76. § A Harmtv. 106. § (1) bekezdése a következő *m)–o)* ponttal egészül ki:

[Az idegenrendészeti hatóság az idegenrendészeti résznyilvántartásokból jogszabályban meghatározott feladataik ellátása céljából – törvényben meghatározott adatkörben –]

„*m)* a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv,

n) a helyi önkormányzat hatósági feladatot ellátó szerve és

o) az okmányiroda”

[részére továbbíthat adatot.]

77. § A Harmtv. 108. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„108. § (1) Az e törvény alapján kezelt adatok statisztikai célra felhasználhatók, és azokról személyazonosításra alkalmatlan módon a központi idegenrendészeti nyilvántartást kezelő szerv statisztikai célra adatokat szolgáltathat.

(2) A 95. § (1) bekezdésben, a 96. § (1) bekezdésben, a 98. § (1) bekezdésben, valamint a 99. § (1) bekezdésében foglalt adatokból a Központi Statisztikai Hivatal részére statisztikai célú adatkezelés érdekében az adatok személyazonosításra alkalmas módon is átadhatók.”

78. § (1) A Harmtv. 111. § (1) bekezdése a következő *r)* ponttal egészül ki:

[Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza:]

„*r)* az önálló beutazási és tartózkodási tilalom kezdeményezésére, valamint az önálló beutazási és tartózkodási tilalom időtartama tekintetében javaslattételre jogosult rendvédelmi szerveket.”

(2) A Harmtv. 111. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy kijelölje a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló, 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendelet, valamint a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 1030/2002/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. április 18-i 380/2008/EK tanácsi rendelet alapján kiállított tartózkodásra jogosító okmányok biometrikus adatait tartalmazó tároló elemek hitelesítését végző hatóságokat, és az egyes idegenrendészeti eljárásokban szakhatóságként eljáró rendvédelmi szerveket.”

79. § (1) A Harmtv. 120. § (1) bekezdése a következő *p)* ponttal egészül ki:

[E törvény a következő közösségi jogi aktusoknak történő részleges megfelelést szolgálja:]

„*p)* a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK parlamenti és tanácsi irányelv.”

(2) A Harmtv. 120. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E törvény

a) a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [6. §; 40. §];

b) a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló, a Tanács 2002. június 13-i 1030/2002/EK rendelet, valamint a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 1030/2002/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. április 18-i 380/2008/EK tanácsi rendelet [53. §, 67. §, 96. §, 99. §, 111. §];

c) a vízuminformációs rendszerről (VIS) és a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokra vonatkozó adatok tagállamok közötti cseréjéről (VIS-rendelet) szóló, 2008. július 9-i 767/2008/EK rendelet 6., 9., illetve 19–20. cikkei [67/A. §, 95. §];

d) a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról szóló (vízumkódex), 2009. július 13-i 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [2. §, 8. §, 9. §, 12. §, 111. §];

végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.”

3. A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény egyes rendelkezéseinek módosításáról

80. § (1) A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Met.) 2. § *i)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[E törvény alkalmazásában]

„*i) biztonságos harmadik ország:* az az ország, amelyre vonatkozóan a menekültügyi hatóság meggyőződött arról, hogy a kérelmező az alábbi elvekkel összhangban lévő bánásmódban részesül:

ia) az életét és a szabadságát nem fenyegeti veszély faji, vallási okból, nemzeti hovatartozása, valamely társadalmi csoporthoz való tartozása vagy politikai meggyőződés miatt, illetve nincs kitéve súlyos sérelem veszélyének;

ib) a genfi egyezménnyel összhangban tiszteletben tartják a visszaküldés tilalmának elvét;

ic) elismerik és alkalmazzák a nemzetközi jog azon szabályát, amely szerint a kérelmező olyan ország területére nem utasítható ki, ahol halálbüntetésnek, kínzásnak, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek lenne kitéve; és

id) a menekültkénti elismerés kérelmezésének lehetősége biztosított, és a menekültkénti elismerés esetén biztosított a genfi egyezménnyel összhangban álló védelem;”
(2) A Met. 2. § *j)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[E törvény alkalmazásában]

„*j) családtag:* a külföldi

ja) kiskorú gyermeke (ideértve az örökbefogadott és a nevelt gyermeket is),

jb) szülője, ha az elismerését kérő vagy a nemzetközi védelemben részesített személy kiskorú,

jc) házastársa, amennyiben a családi kapcsolat már a Magyarországra érkezést megelőzően is fennállt;”
(3) A Met. 2. § *k)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[E törvény alkalmazásában]

„*k) különleges bánásmódot igénylő személy:* a kísérő nélküli kiskorú, vagy olyan kiszolgáltatott személy – különösen a kiskorú, az idős, a fogyatékkal élő személy, a várandós nő, a kiskorú gyermeket egyedül nevelő szülő, valamint a kínzást, nemi erőszakot vagy a pszichikai, fizikai vagy szexuális erőszak más súlyos formáját elszenvedett személy –, akiről helyzetének egyedi értékelését követően megállapítható, hogy sajátos szükségletekkel rendelkezik.”

81. § A Met. 7. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A miniszter menekültként ismerheti el azt a más állam hatósága vagy az Egyesült Nemzetek Szervezete Menekültügyi Főbiztossága által menekültként elismert külföldit, akire nézve a menekültügyi hatóság a genfi egyezmény alkalmazhatóságát megállapította.”

82. § A Met. 9. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. § Ha a menekültkénti elismerését kérő származási országa szerepel a biztonságos származási országok európai uniós vagy nemzeti listáján, az elismerését kérőnek kell bizonyítania, hogy az elismerést kérő vonatkozásában származási országa nem felel meg a biztonságos származási országokra meghatározott feltételeknek.”

83. § (1) A Met. 17. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az oltalmazottat – a (2)–(4) bekezdésben foglalt kivétellel –, ha törvény vagy kormányrendelet kifejezetten eltérően nem rendelkezik, a menekült jogai illetik meg, és kötelezettségei terhelik.”
(2) A Met. 17. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az oltalmazottat nem illetik meg a magyar állampolgárságról szóló törvény szerinti, a menekültre vonatkozó kedvezményes honosítási feltételek.”

84. § A Met. 22. §-a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés *a)* pontja szerinti okmány megfelel a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló a Tanács 2002. június 13-i 1030/2002/EK rendeletben, valamint a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 1030/2002/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. április 18-i 380/2008/EK tanácsi rendeletben foglaltaknak.”

85. § A Met. 26. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„26. § (1) A befogadási feltételek magukba foglalják a befogadás anyagi feltételeit, valamint az elismerését kérő mozgásszabadságával, egészségügyi és szociális ellátásával, valamint oktatásával kapcsolatos valamennyi, törvényben és kormányrendeletben meghatározott jogosultságot és intézkedést.

(2) Az elismerését kérő – rászorultsága esetén – térítésmentesen jogosult az e törvényben és külön jogszabályban meghatározott befogadási feltételekre.”

86. § A Met. 27. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„27. § Amennyiben törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik, az elismerését kérő az elismerés iránti kérelem benyújtását követően a menekültügyi eljárás jogerős lezárásig az e törvényben és külön jogszabályban meghatározott, az egészségi állapotának megfelelő és alapszükségleteit kielégítő befogadás anyagi feltételeire és egyéb támogatásokra jogosult.”

87. § A Met. 28. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„28. § A befogadás anyagi feltételeit a fogva tartott elismerését kérő részére is biztosítani kell.”

88. § A Met. 29. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„29. § A befogadási feltételek biztosítása során figyelemmel kell lenni a különleges bánásmódot igénylő személy sajátos szükségleteire.”

89. § A Met. 30. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„30. § (1) Az elismerését kérő számára biztosított befogadási feltételek korlátozhatók, megvonhatók, illetve megtagadhatók, ha az elismerését kérő

a) az együttműködési kötelezettségét ismételten vagy súlyosan megszegi;

b) a befogadó állomást vagy a számára kijelölt kötelező tartózkodási helyet a kijelölő hatóság engedélye nélkül huszonnégy órát meghaladó időtartamra elhagyja;

c) a kijelölt szálláshelyen irányadó magatartási szabályokat ismételten vagy súlyosan megszegi;

d) a számára engedélyezett magánszállásról ismeretlen helyre távozott, és az eltávozástól számítva tizenöt nap eltelt;

e) a befogadás anyagi feltételeire való jogosultság megszerzése érdekében vagyonára, illetve jövedelmére vonatkozóan valótlan nyilatkozatot tesz, vagy a nyilatkozattételt megtagadja;

f) súlyosan erőszakos magatartást tanúsít;

g) ismételten, változatlan ténybeli alapon nyújt be elismerés iránti kérelmet.

(2) A korlátozó, megvonó vagy megtagadó döntés meghozatala során a menekültügyi hatóságnak figyelemmel kell lennie az elismerését kérő egyéni helyzetére, különös tekintettel a különleges bánásmódot igénylő személyekre, továbbá a korlátozásnak, megvonásnak vagy megtagadásnak az elkövetett szabályszegéssel arányban kell állnia.

(3) A sürgősségi egészségügyi ellátást a befogadási feltételek (1) bekezdésben foglalt korlátozása, megvonása, illetve megtagadása esetében is biztosítani kell. Amennyiben a menekültügyi hatóság az (1) bekezdés alapján a különleges bánásmódot igénylő személy elhelyezési jogosultságát megvonta vagy megtagadta, a menekültügyi hatóság intézkedik a menedékkérő más formában, a szociális intézményrendszer keretében történő elhelyezése iránt.

(4) A befogadási feltételek korlátozásáról, megvonásáról, illetve megtagadásáról a menekültügyi hatóság végzéssel dönt.

(5) A menekültügyi hatóság a befogadási feltételek korlátozásáról vagy megvonásáról határozott vagy határozatlan időre szólóan rendelkezik.

(6) A menekültügyi hatóság a befogadási feltételek korlátozásáról, megvonásáról vagy megtagadásáról rendelkező döntése meghozatala során, különösen az alábbi szempontokat mérlegeli:

a) a korlátozás, megvonás vagy megtagadás alapjául szolgáló cselekmény első alkalommal történő, ismételt, illetve rendszeres előfordulása;

b) a korlátozás, megvonás vagy megtagadás alapjául szolgáló cselekmény súlya, figyelemmel a cselekmény által esetlegesen okozott kárra is.

(7) Amennyiben az (1) bekezdés *e)* pontja alapján bebizonyosodik, hogy az elismerését kérő rendelkezett a befogadás anyagi feltételeinek fedezetével, a menekültügyi hatóság a korlátozásról, megvonásról hozott végzésben elrendelheti a jogosulatlanul igénybe vett befogadási feltételek költségeinek visszatérítését.

(8) Ha a menekültügyi hatóság a (7) bekezdés alapján az elismerését kérőt a pénzbeli támogatások, illetve a befogadás anyagi feltételei költségeinek visszatérítésére kötelezte, a visszafizetési kötelezettség teljesítéséig a befogadási feltételek akkor sem

nyújthatók, ha az elismerését kérő a befogadási feltételekre időközben jogosulttá vált. A menekültügyi hatóság e rendelkezés alól különös méltánylást érdemlő esetben kivételt tehet.

(9) Amennyiben a korlátozás, megvonás vagy megtagadás alapjául szolgáló okok elhárultak, a menekültügyi hatóság az elismerését kérő egyedi helyzetének mérlegelését követően a korlátozott, megvont vagy megtagadott befogadási feltételeket – végzéssel – újból biztosíthatja.”

90. § A Met. 31. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„31. § (1) Ha a menekültügyi hatóság a 30. § (1) bekezdése alapján a befogadás anyagi feltételeit korlátozta, megvonta vagy megtagadta, az erről rendelkező végzéssel szemben bírósági felülvizsgálatnak van helye.

(2) A felülvizsgálati kérelmet a végzés közlésétől számított három napon belül a menekültügyi hatóságnál kell benyújtani. A menekültügyi hatóság a felülvizsgálati kérelmet az ügy irataival és ellenkérelmével együtt haladéktalanul megküldi a bíróságnak. A felülvizsgálati kérelem benyújtásának a végzésben foglaltak végrehajtására nincs halasztó hatálya.

(3) A felülvizsgálati kérelemről a bíróság – a felülvizsgálati kérelem beérkezésétől számított hat munkanapon belül – nemperes eljárásban, a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. Az eljárásban szükség esetén személyes meghallgatásnak van helye.

(4) A bíróság a menekültügyi hatóság döntését megváltoztathatja. A bíróság eljárást befejező döntésével szemben jogorvoslatnak nincs helye.”

91. § A Met. 32. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„32. § (1) A menekült és az oltalmazott az alapvető létfeltételeinek megteremtéséhez rászorultsága esetén jogosult – külön jogszabályban meghatározott ideig – a befogadás anyagi feltételeinek további igénybevételére, valamint társadalmi beilleszkedésének elősegítése érdekében külön jogszabályban meghatározott ellátásokra és támogatásokra.

(2) A menedékes – rászorultsága esetén – jogosult a befogadás anyagi feltételeire, valamint a külön jogszabályban meghatározott ellátásra és támogatásra.

(3) A menekültügyi hatóság, valamint a jegyző az (1)–(2) bekezdés hatálya alá tartozó ügyekben határozattal dönt. A határozattal szemben bírósági felülvizsgálatnak van helye. A bíróság a menekültügyi hatóság, valamint a jegyző döntését megváltoztathatja.”

92. § A Met. a 32. §-t követően a következő 32/A–32/B. §-sal egészül ki:

„32/A. § (1) A menekült, az oltalmazott, továbbá a menedékes számára biztosított befogadás anyagi feltételei, valamint a külön jogszabályban meghatározott ellátások és támogatások korlátozhatók, megvonhatók, illetve megtagadhatók, ha a menekült, az oltalmazott, továbbá a menedékes

a) a befogadó állomáson irányadó magatartási szabályokat ismételten vagy súlyosan megszegi;

b) az együttműködési kötelezettségét ismételten vagy súlyosan megszegi;

c) a befogadás anyagi feltételeire, illetve külön jogszabályban meghatározott támogatásra és ellátásra való jogosultság megszerzése érdekében vagyonára, illetve jövedelmére vonatkozóan valótlan nyilatkozatot tesz, vagy a nyilatkozattételt megtagadja;

d) súlyosan erőszakos magatartást tanúsít.

(2) A befogadás anyagi feltételei, valamint a külön jogszabályban meghatározott ellátások és támogatások korlátozásáról, megvonásáról, illetve megtagadásáról a menekültügyi hatóság, illetve a jegyző határozattal dönt.

(3) A 30. § (2)–(3) és (5)–(9) bekezdéseiben foglaltakat az (1) bekezdés alapján hozott döntésekre is megfelelően alkalmazni kell.

32/B. § (1) A 32/A. § (1) bekezdés alapján hozott határozatokkal szemben bírósági felülvizsgálatnak van helye.

(2) A bíróság a menekültügyi hatóság, valamint a jegyző határozatát megváltoztathatja. A bíróság eljárást befejező döntésével szemben jogorvoslatnak nincs helye.

(3) A felülvizsgálati kérelmet a határozat közlésétől számított három napon belül a menekültügyi hatóságnál kell benyújtani. A menekültügyi hatóság a felülvizsgálati kérelmet az ügy irataival és ellenkérelmével együtt haladéktalanul megküldi a bíróságnak. A felülvizsgálati kérelem benyújtásának a határozatban foglaltak végrehajtására nincs halasztó hatálya.

(4) A felülvizsgálati kérelemről a bíróság – a felülvizsgálati kérelem beérkezésétől számított hat munkanapon belül – nemperes eljárásban, a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. Az eljárásban szükség esetén személyes meghallgatásnak van helye.”

93. § A Met. 35. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha az elismerését kérő kísérő nélküli kiskorú, a menekültügyi hatóság haladéktalanul intézkedik a kiskorú képviseletét ellátó ügygondnok kirendelése iránt, kivéve, ha az elismerését kérő minden valószínűség szerint eléri nagykorúságát, mielőtt a menekültügyi hatóság az ügy érdemére vonatkozó döntését meghozza.”

94. § A Met. a 35. §-t követően a következő 35/A. §-sal egészül ki:

„35/A. § A fogvatartott elismerését kérő ügyében a menekültügyi eljárást soron kívül kell lefolytatni.”

95. § (1) A Met. 36. § (4)–(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A menekültügyi hatóság a döntés közléséről – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – annak meghozatalát követő öt munkanapon belül köteles gondoskodni.

(5) A hirdetmény útján közölt döntést a hirdetmény kifüggesztését követő nyolcadik napon kell közöltnek tekinteni. A hirdetmény nem tartalmazhatja az ügy tárgyát, az elismerését kérő személyes adatai közül pedig kizárólag családi és utóneve tüntethető fel. A hirdetmény kizárólag a menekültügyi hatóság hirdetőtábláján helyezhető el. Hirdetményi közlést követően a döntés közlésére vonatkozóan a kapcsolattartás általános szabályai nem alkalmazhatók.”

(2) A Met. 36. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az elismerését kérőnek bírósági felülvizsgálat iránti kérelme előterjesztésekor a menekültügyi hatóság előtt személyesen meg kell jelennie.”

96. § A Met. 42. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha ugyanaz a kérelmező azt követően nyújt be kérelmet, hogy korábbi kérelme tárgyában jogerős elutasító, illetve megszüntető döntés született, és magyar hatóság vagy bíróság a visszaküldés tilalmának fennállását nem állapította meg.”

97. § (1) A Met. 45. § (5)–(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az (1) és a (2) bekezdés szerinti tilalom fenn nem állása esetén a menekültügyi hatóság az elismerés iránti kérelmet elutasító döntésében rendelkezik a külföldi humanitárius célból kiadott tartózkodási engedélyének visszavonásáról.

(6) Az (1) és a (2) bekezdés szerinti tilalom fenn nem állása esetén a menekültügyi hatóság az elismerés visszavonására vonatkozó döntésében rendelkezik a külföldi Magyar Köztársaság által kiadott úti okmányának, továbbá személyazonosító igazolványának, valamint személyi azonosítót és lakcímet igazoló hatósági igazolványának vagy személyazonosságát igazoló okmányának elvételéről.”

(2) A Met. 45. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A (3) bekezdésben foglaltak nem alkalmazhatók, ha a kérelmező származási országa nem igazolt, vagy valószínűsített.”

98. § A Met. 46. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„46. § A menekültügyi hatóság által lefolytatott eljárásban nincs helye

a) fellebbezésnek, újrafelvételi eljárásnak;

b) az eljárás kérelemre történő felfüggesztésének;

c) elektronikus kapcsolattartásnak;

d) a jogszabálysértő döntés visszavonásáról rendelkező döntés elleni jogorvoslatnak;

e) kézbesítési ügygondnok kijelölésének.”

99. § A Met. 47. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az előzetes vizsgálati eljárást huszonkét munkanapon belül kell lefolytatni. Az ügyintézési határidő nem hosszabbítható meg.”

100. § (1) A Met. 48. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A menekültügyi hatóság a menekültkénti vagy oltalmazottkénti elismerését kérő külföldit (e fejezetben a továbbiakban: kérelmező) az előzetes vizsgálati eljárást lezáró döntés vagy a 49. § (4) bekezdés alapján a kérelmező átadásáról hozott végzés jogerőre emelkedéséig befogadó állomáson helyezi el, kivéve, ha a kérelmező

a) személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés, intézkedés vagy büntetés, vagy idegenrendészeti eljárásban korábban elrendelt személyi szabadságot korlátozó intézkedés hatálya alatt áll, vagy

b) jogszerűen tartózkodik a Magyar Köztársaság területén és nem kéri befogadó állomáson történő elhelyezését.”

(2) A Met. 48. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A menekültügyi hatóság a kísérő nélküli kiskorú gyermekvédelmi intézményben történő elhelyezéséről intézkedik.”

101. § A Met. 49. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a dublini eljárás során megkeresett tagállam a kérelmező átvételére és a kérelem vizsgálatára köteles, a menekültügyi hatóság a kérelmező átadásáról végzéssel dönt. Az átadásról hozott végzés közlését követően a kérelem visszavonásának nincs helye.”

102. § (1) A Met. 51. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a dublini rendeletek alkalmazásának feltételei nem állnak fenn, a menekültügyi hatóság dönt a kérelem elfogadhatósága kérdésében, valamint dönt arról, hogy fennállnak-e a kérelem nyilvánvaló megalapozatlansága megállapításának feltételei.”

(2) Met. 51. § (2) bekezdése a következő *e)* ponttal egészül ki:

[Elfogadhatatlan a kérelem, ha]

„*e)* a kérelmező vonatkozásában van olyan ország, amely rá nézve biztonságos harmadik országnak minősül.”

(3) Met. 51. §-a következő (3)–(8) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A (2) bekezdés *e)* pontja alapján a kérelem elfogadhatatlanságának megállapítására csak abban az esetben kerülhet sor, ha a kérelmező

a) a biztonságos harmadik országban tartózkodott, és lehetősége lett volna ebben az országban a 2. § *i)* pontjában foglaltaknak megfelelő hatékony védelem igénylésére;

b) annak területén átutazott, és lehetősége lett volna ebben az országban a 2. § *i)* pontjában foglaltaknak megfelelő hatékony védelem igénylésére;

c) ott rokoni kapcsolatokkal rendelkezik és az ország területére beléphet vagy;

d) a biztonságos harmadik ország az elismerését kérő kiadatását kéri.

(4) A (3) bekezdés *a)–b)* pontjában foglaltak esetén az elismerését kérőnek kell bizonyítania, hogy ebben az országban nem volt lehetősége hatékony védelemre a 2. § *i)* pontjában foglaltak értelmében.

(5) A kérelem nyilvánvalóan megalapozatlan, ha a kérelmező

a) mind menekültkénti, mind oltalmazottkénti elismerés szempontjából csak kevésbé lényeges vagy lényegtelen információkat közöl;

b) rosszhiszemű magatartása következtében nem tudja igazolni vagy valószínűsíteni származási országát, vagy;

c) ésszerű időn belül nem terjesztett elő elismerés iránti kérelmet, bár módja lett volna azt korábban benyújtani, és a késedelem kimentésére nem tud ésszerű okot előadni.

(6) A kérelem nem kerülhet elutasítására kizárólag az (5) bekezdés *c)* pontja alapján.

(7) A menekültügyi hatóság a nyilvánvalóan megalapozatlanság kérdéskörében az elismerés iránti kérelmet érdemben vizsgálja, hogy fennállnak-e a menekültkénti vagy oltalmazottkénti elismerés feltételei.

(8) Amennyiben a kérelem alapját részben vagy egészében a 6. § (2) bekezdésében vagy a 12. § (2) bekezdésében foglalt körülmények jelentik, az (5) bekezdés *c)* pontjában foglalt ésszerű időt e körülmények beálltától kell számolni.”

103. § (1) A Met. 52. § (2) bekezdése a következő *e)–f)* ponttal egészül ki:

[A menekültügyi hatóság az előzetes vizsgálati eljárást megszünteti, ha a kérelmező]

„*e)* kiutasításának vagy kiadatásának végrehajtására került sor az 54. § *a)* pontja alapján;

f) ujjnyomatának vagy arcképmásának rögzítését megakadályozza, vagy lehetetlenné teszi.”

(2) A Met. 52. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A menekültügyi hatóság az előzetes vizsgálati eljárást megszüntető végzésében rendelkezik a külföldi humanitárius célból kiadott tartózkodási engedélyének visszavonásáról.”

104. § (1) A Met. 53. § (1)–(3) bekezdése helyébe következő rendelkezés lép:

„(1) A menekültügyi hatóság a kérelmet részletes vizsgálat nélkül elutasítja, ha az 51. § (2) bekezdésében vagy az 51. § (5) bekezdésében foglalt valamely feltétel fennállását állapítja meg.

(2) A menekültügyi hatóság a kérelmet elfogadhatatlanság miatt végzéssel, nyilvánvalóan megalapozatlanság miatt határozattal utasítja el. A döntéssel szemben bírósági felülvizsgálatnak van helye.

(3) A felülvizsgálati kérelmet a döntés közlésétől számított három napon belül a menekültügyi hatóságnál kell benyújtani. A menekültügyi hatóság a felülvizsgálati kérelmet az ügy irataival és ellenkérelmével együtt haladéktalanul megküldi a bíróságnak. A felülvizsgálati kérelem benyújtásának a menekültügyi hatóság végzésének végrehajtására halasztó hatálya van.”

(2) A Met. 53. § (5) bekezdése helyébe következő rendelkezés lép:

„(5) A bíróság a menekültügyi hatóság döntését megváltoztathatja. A bíróság eljárást befejező döntésével szemben jogorvoslatnak nincs helye.”

105. § A Met. 54. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„54. § Ha ugyanaz a kérelmező azt követően nyújt be kérelmet, hogy korábbi kérelme tárgyában jogerős elutasító, illetve megszüntető döntés született, és magyar hatóság vagy bíróság legutóbbi döntésében a visszaküldés tilalmának fennállását nem állapította meg,

a) a kérelem benyújtásának nincs halasztó hatálya

aa) a kiutasítás végrehajtására;

ab) a külföldi kiadatási eljárásban történő átadására;

b) a külföldit nem illetik meg az 5. § (1) bekezdés *a)–c)* pontjában foglalt jogosultságok.”

106. § A Met. 55. § (1)–(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A menekültügyi hatóság a kérelmet részletes vizsgálati eljárásra utalja, amennyiben a kérelem elfogadhatóságát állapítja meg, és a kérelem nem nyilvánvalóan megalapozatlan.

(2) A részletes vizsgálati eljárásra utaló végzéssel szemben jogorvoslatnak nincs helye.”

107. § (1) A Met. 56. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A menekültügyi hatóság a kérelmet részletes vizsgálati eljárásra utaló végzésben a kérelmező részére szálláshelyként – kérelmére – magánszálláshelyet, ennek hiányában befogadó állomást vagy szerződés alapján fenntartott más szálláshelyet jelöl ki, kivéve, ha a kérelmező személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés, intézkedés vagy büntetés, vagy idegenrendészeti eljárásban korábban elrendelt személyi szabadságot korlátozó intézkedés hatálya alatt áll.”

(2) A Met. 56. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A menekültügyi hatóság a kísérő nélküli kiskorú részére szálláshelyként gyermekvédelmi intézményt jelöl ki.”

(3) A Met. 56. § (2)–(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kérelmező a részletes vizsgálati eljárás, valamint a részletes vizsgálati eljárásban hozott döntés bírósági felülvizsgálatának ideje alatt köteles a számára kijelölt szálláshelyen életvitelszerűen tartózkodni.

(3) A részletes vizsgálati eljárást a részletes vizsgálati eljárásra utaló végzés meghozatalától számított negyvenöt munkanapon belül kell lefolytatni.”

108. § A Met. 57. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„57. § A részletes vizsgálati eljárásban e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott rendvédelmi szerv szakhatóságként vesz részt.”

109. § A Met. 58. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Alaptalan a kérelem, ha a menekültkénti elismerés feltételei nem állnak fenn, vagy a menekültkénti elismerés a 8. § (1) bekezdés alapján kizárt.”

110. § A Met. 62. § *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[Az üldöztetés, illetve a súlyos sérelem hátterében állhat]

„*c)* az *a)* vagy *b)* pontban foglaltaktól független személy vagy szervezet, feltéve, hogy az *a)* pont szerinti állam és a *b)* pont szerinti párt vagy szervezet, illetve valamely, az államterület egy jelentős részét ellenőrzés alatt tartó nemzetközi szervezet nem tud, vagy nem kíván az üldözéssel, illetve a súlyos sérelemmel szemben védelmet nyújtani.”

111. § A Met. 66. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„66. § (1) A részletes vizsgálati eljárás megszűnését a menekültügyi hatóság végzéssel állapítja meg, ha a kérelmező meghalt. A végzés ellen jogorvoslatnak nincs helye.

(2) A menekültügyi hatóság a részletes vizsgálati eljárást megszünteti, ha

a) az 52. § (2) bekezdés *a), c), d), e)* vagy *f)* pontjában foglalt feltétel fennáll;

b) a kérelmező a nyilatkozattételt megtagadja, és ezzel a kérelem érdemi elbírálását megakadályozza;

c) az 51. § (2) vagy (5) bekezdés alapján a kérelem részletes vizsgálati eljárás nélküli elutasításának lett volna helye, az elutasítási ok azonban a részletes eljárás megindítását követően jutott a menekültügyi hatóság tudomására.

(3) Ha a menekültügyi hatóság a részletes vizsgálati eljárást a (2) bekezdés *a)* vagy *b)* pontja alapján szünteti meg, a továbbiakban az 52. § (3) bekezdésben foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

(4) A részletes vizsgálati eljárást a (2) bekezdés *c)* pontja alapján megszüntető végzéssel szemben – az 53. § (3)–(5) bekezdésben foglaltaknak megfelelően – bírósági felülvizsgálatnak van helye.”

112. § A Met. 67. § (2) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(2) A menekültügyi hatóság az elismerésről szóló határozat közlésével egyidejűleg a menekültként vagy oltalmazottként elismert külföldit – az anyanyelvén vagy az általa értett más nyelven – írásban tájékoztatja a jogairól és kötelezettségeiről.”

113. § A Met. 68. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A keresetről a bíróság – a keresetlevél beérkezésétől számított negyvenöt munkanapon belül – peres eljárásban dönt. Amennyiben a kérelmező személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés, intézkedés vagy büntetés, vagy idegenrendészeti eljárásban korábban elrendelt személyi szabadságot korlátozó intézkedés hatálya alatt áll, a bíróság soron kívül jár el.”

114. § A Met. 70. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„70. § (1) Ha a részletes vizsgálati eljárás során a dublini eljárás lefolytatásának feltételei állnak fenn, a 49. § (2)–(9) bekezdésében, valamint az 50. § (1)–(2) bekezdésében foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

(2) Ha a kérelmezőt és a kérelem vizsgálatát a megkeresett tagállam nem veszi át, a részletes vizsgálati eljárást folytatni kell.”

115. § A Met. az „A menekültkénti és az oltalmazottkénti elismerés visszavonása” alcímet követően a következő 72/A. §-sal egészül ki:

„72/A. § (1) A menekültkénti vagy oltalmazottkénti elismerés visszavonására irányuló eljárás – a jogállásról írásban történő lemondás esetét kivéve – hivatalból indul.

(2) A menekültkénti vagy oltalmazottkénti elismerés visszavonására irányuló eljárásban e törvény VII. Fejezetének rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.”

116. § A Met. 75. §-t követően a következő alcímmel és 75/A. §-sal egészül ki:

„Az oltalmazottkénti elismerés feltételei fennállásának felülvizsgálata

75/A. § Az oltalmazottkénti elismerés feltételei fennállásának felülvizsgálata során e törvény VII. Fejezetének és az 56–68. §-ainak rendelkezéseit megfelelően kell alkalmazni.”

117. § A Met. 77. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A menedékeskénti elismerésre irányuló eljárásban e törvény VII. Fejezetének rendelkezései megfelelően alkalmazandók.”

118. § A Met. az „A menedékeskénti elismerés visszavonása” alcímet követően a következő 79/A. §-sal egészül ki:

„79/A. § (1) A menedékeskénti elismerés visszavonására irányuló eljárás – a 25. § (2) bekezdés *a)* és *c)* pontjában foglalt esetet kivéve – hivatalból indul.

(2) A menedékeskénti elismerés visszavonására irányuló eljárásban e törvény VII. Fejezetének rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.”

119. § (1) A Met. 83. § (1) bekezdés *h)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[A menekültügyi nyilvántartás az e törvény hatálya alá tartozó személy következő adatait tartalmazza:]

„*h)* az elismerés iránti kérelem elutasításának, a menekültügyi eljárás megszüntetésének, valamint az elismerés visszavonásának tényét, okát és időpontját, a döntéshozó hatóság vagy bíróság megnevezését, továbbá azt, hogy a döntés hatálya hány személyre terjed ki;”

(2) A Met. 83. § (1) bekezdés *j)–k)* pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:
[A menekültügyi nyilvántartás az e törvény hatálya alá tartozó személy következő adatait tartalmazza:]

„*j)* az elismerését kérő családi állapotát, foglalkozását, iskolai végzettségét;

k) az elismerését kérő, valamint az e törvény szerinti támogatásban és ellátásban részesülő menekült, oltalmazott, menedékes lakóhelyét, tartózkodási helyét, szálláshelyét;”

(3) A Met. 83. § (1) bekezdés a következő *q)–r)* ponttal egészül ki:

[A menekültügyi nyilvántartás az e törvény hatálya alá tartozó személy következő adatait tartalmazza:]

„*q)* a hivatalból indított eljárás tényét és időpontját;

r) a menekültügyi eljárás során e törvény alapján foganatosított eljárási cselekmény tényét és időpontját.”

(4) A Met. 83. § (2) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A menekültügyi hatóság

a) az (1) bekezdés *a)–o)* és *q)–r)* pontjában meghatározott adatokat a kérelem elutasításától, az eljárás megszüntetésétől vagy az elismerés megszűnésétől,

b) az (1) bekezdés *p)* pontjában meghatározott adatokat az e törvényben és külön jogszabályban meghatározott ellátásra, illetve támogatásra való jogosultság megszűnésétől, illetve a visszatérítendő támogatás teljesítésétől vagy a követelés elévülésétől számított tíz évig kezeli.”

(5) A Met. 83. §-a a következő (8)–(9) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A menekültügyi hatóság a menedékesként elismert harmadik országbeli állampolgárnak a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2008. április 18-i 380/2008/EK tanácsi rendelet szerinti arcképmás- és ujjnyomatadatait kezeli.

(9) A menekültügyi hatóság a (8) bekezdésben meghatározott célból rögzített ujjnyomatadatot a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2008. április 18-i 380/2008/EK tanácsi rendelet 1. cikk 4. pontjában foglaltak céljából, annak befejezéséig kezelheti.”

120. § A Met. 87. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A menekültügyi hatóság – az érintett természetes személyazonosító adatainak, családi állapotának és amennyiben házas vagy bejegyzett élettárs a házasságkötése vagy a bejegyzett élettársi kapcsolata létesítési helyének, valamint kijelölt szálláshelye címének közlésével a nyilvántartásba történő felvétel, illetve a személyazonosító igazolvánnyal, valamint a személyi azonosítót és a lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal történő ellátás céljából – a menekültként történő elismerésről tájékoztatja az érintett leendő lakóhelye szerint illetékes települési önkormányzat jegyzőjét az oltalmazottként történő elismerésről a személyiadat- és lakcímnyilvántartást kezelő központi szervet.”

121. § (1) A Met. 93. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy kijelölje a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló, 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendelet, valamint a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 1030/2002/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. április 18-i 380/2008/EK tanácsi rendelet alapján kiállított tartózkodásra jogosító okmányok biometrikus adatait tartalmazó tároló elemek hitelesítését végző hatóságokat.”

(2) A Met. 93. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy rendeletben állapítsa meg a 7. § (5) bekezdése alapján évente menekültként elismerhető külföldiek számát.”

122. § A Met. 95. § (1) bekezdése a következő *l)* ponttal egészül ki:

[E törvény a következő közösségi jogi aktusoknak történő részleges megfelelést szolgálja:]

„*l)* a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló a Tanács 2002. június 13-i 1030/2002/EK rendelet, valamint a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 1030/2002/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. április 18-i 380/2008/EK tanácsi rendelet [22. §, 83. §].”

II. Fejezet

4. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény egyes rendelkezéseinek módosításáról

123. § (1) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 326. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha az első fokon eljárt közigazgatási szerv illetékessége az egész országra kiterjed – a (12)–(13) bekezdésben foglalt kivétellel – a perre a Fővárosi Bíróság kizárólagosan illetékes.”

(2) A Pp. 326. §-a a következő (13) bekezdéssel egészül ki:

„(13) A menedékjogról szóló törvény, valamint a végrehajtásáról szóló kormányrendelet alapján indult felülvizsgálati eljárásokban a felperes belföldi lakóhelye, ha lakóhelye nincs, tartózkodási helye, ezek hiányában – a menekültügyi nyilvántartás

szerinti – szálláshelye szerint illetékes ítélőtábla székhelye szerinti megyei bíróság – a Fővárosi Ítélőtábla esetében a Fővárosi Bíróság – jár el. Ha a felperesnek nincs belföldi lakóhelye, tartózkodási helye, illetve szálláshelye, az utolsó belföldi lakóhelye, ha lakóhelye nem volt, utolsó tartózkodási helye, ennek hiányában – a menekültügyi nyilvántartás szerinti – utolsó szálláshelye szerint illetékes ítélőtábla székhelye szerinti megyei bíróság – a Fővárosi Ítélőtábla esetében a Fővárosi Bíróság – jár el.”

5. A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény egyes rendelkezéseinek módosításáról

124. § A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Nytv.) 9. § (2) bekezdése a következő új *n)* ponttal egészül ki:
[A központi szerv:]

„*n)* ellátja az oltalmazottként elismert személy személyi és lakcímadatainak nyilvántartásba vételével, valamint a személyazonosító igazolványa és a személyi azonosítót és lakcímet igazoló hatósági igazolványa első ízben történő kiadásával összefüggő feladatokat.”

6. A Magyar Köztársaság Ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény egyes rendelkezéseinek módosításáról

125. § A Magyar Köztársaság Ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény 11. § *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[Az ügyész az ezen fejezetben írt felügyeleti tevékenysége során bármely időpontban]

„*a)* ellenőrizheti az őrizetbe vétel, az előzetes letartóztatás, a kényszergyógykezelés és az ideiglenes kényszergyógykezelés, a szabadságvesztés, a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényben, a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényben meghatározott őrizet és e törvények alapján elrendelt kitoloncolások végrehajtása, a szabálysértési és a pénzbírságot helyettesítő elzárás, valamint a nyomozó hatóságok előállító helyiségeiben foganatosított személyes szabadságkorlátozás törvényességét; megtekintheti a fogva tartás körülményeit és rendjét szabályozó utasításokat, a fogvatartási iratokat;”

7. A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény egyes rendelkezéseinek módosításáról

126. § (1) A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 4. § (1) bekezdése a következő új *c)* ponttal egészül ki:
[A törvény hatálya kiterjed]

„*c)* a menedékjogról szóló törvény szerint, arra a tizennyolcadik életévét be nem töltött menedékjogi kérelmet benyújtó külföldi gyermekre, aki jogszabály vagy szokás alapján felügyeletéért felelős nagykorú személy kísérete nélkül lépett a Magyar Köztársaság területére, vagy a belépést követően maradt felügyelet nélkül, mindaddig amíg ilyen személy felügyelete alá kerül – feltéve, hogy az illető gyermek kiskorúságát a menekültügyi hatóság megállapította.”
(2) A Gyvt. 72. § (1) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a gyermek felügyelet nélkül marad vagy testi, értelmi, érzelmi és erkölcsi fejlődését családi környezete vagy önmaga súlyosan veszélyezteti, és emiatt azonnali elhelyezése szükséges, a települési önkormányzat jegyzője, a gyámhivatal valamint a rendőrség, az idegenrendészeti hatóság, a menekültügyi hatóság, az ügyészség, a bíróság a büntetés-végrehajtási intézet parancsnoksága (a továbbiakban: beutaló szerv) a gyermeket ideiglenesen”

III. Fejezet

Záró rendelkezések

127. § (1) E törvény – a (2) – (7) bekezdésben meghatározottak kivételével – 2010. december 24-én lép hatályba.
(2) A 123. § 2011. április 1-jén lép hatályba, és az ezt követően indult vagy megismételt eljárásokban alkalmazható.
(3) A 12. § és a 35. § 2011. április 5-én lép hatályba.
(4) A 100. § (2) bekezdése, a 107. § (2) bekezdése, a 126. § 2011. május 1-jén lép hatályba.
(5) A 13. § (2) bekezdése, a 17. §, a 28. § (1), (4) bekezdése, az 59. § (2) bekezdése, a 68. §, a 74. § (1), (3)–(4) bekezdése, a 75. § (1), (3) bekezdése, 84. §, a 119. § (5) bekezdése 2011. május 20-án lép hatályba.
(6) A 28. § (3) bekezdése a vízuminformációs rendszerről (VIS) és a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokra vonatkozó adatok tagállamok közötti cseréjéről (VIS – rendelet) szóló, 2008. július 9-i 767/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 48. cikk (5) bekezdése alapján az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett utolsó időponttal megegyező naptól lép hatályba.
(7) A 73. § (2) bekezdése 2011. december 24-én lép hatályba.

128. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Szmtv. 3. § (6) bekezdésében a „valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító miniszter” szövegrész helyébe az „a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok irányításáért felelős miniszter,

valamint a polgári hírszerzési tevékenység irányításáért felelős miniszter” szöveg, a 70. § (3) bekezdésében a „nincs helye elektronikus ügyintézésnek” szövegrész helyébe „az ügyfél nem jogosult elektronikus kapcsolatot tartani a hatósággal” szöveg, a 86. § (6) és (7) bekezdésében az „a külpolitikáért felelős miniszter, valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító miniszter, hogy rendeletben” szövegrész helyébe a „hogy a külpolitikáért felelős miniszterrel, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok irányításáért felelős miniszterrel, valamint a polgári hírszerzési tevékenység irányításáért felelős miniszterrel egyetértésben rendeletben” szöveg lép.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Harmtv. 9. § (1) bekezdésében a „valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító miniszter” szövegrész helyébe az „a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok irányításáért felelős miniszter, valamint a polgári hírszerzési tevékenység irányításáért felelős miniszter” szöveg, a 42. §-át megelőző, „Kötelezés a Magyar Köztársaság területének elhagyására” alcím helyébe a „Kiutasítás és önkéntes távozás” alcím, a 88. § (3) bekezdésében a „nincs helye elektronikus ügyintézésnek” szövegrész helyébe „az ügyfél nem jogosult elektronikus kapcsolatot tartani a hatósággal” szöveg, a 111. § (6) és (8) bekezdésében az „a külpolitikáért felelős miniszter, valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító miniszter, hogy rendeletben” szövegrész helyébe a „hogy a külpolitikáért felelős miniszterrel, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok irányításáért felelős miniszterrel, valamint a polgári hírszerzési tevékenység irányításáért felelős miniszterrel egyetértésben rendeletben” szöveg, a 111. § (7) bekezdésében a „valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító miniszterrel” szövegrész helyébe a „a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok irányításáért felelős miniszterrel, valamint a polgári hírszerzési tevékenység irányításáért felelős miniszterrel” szöveg lép.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Met. 9. §-át megelőző a „Menekültek biztonságos származási országokból és biztonságos harmadik országokból” alcím helyébe a „Menekültek biztonságos származási országokból” alcím, az 56. §-át megelőző „Az érdemi eljárás” alcím helyébe „A részletes vizsgálati eljárás” alcím, az 58. § (1) bekezdésében az „érdemi eljárás” szövegrész helyébe a „részletes vizsgálati eljárás” szöveg, a 72. § (4) bekezdésében a „nyolc napon belül” szövegrész helyébe az „öt munkanapon belül” szöveg, a 72. § (5) bekezdésében az „érdemi eljárás” szövegrész helyébe a „részletes vizsgálati eljárás” szöveg, a 77. § (3) bekezdésében a „negyvenöt napon belül” szövegrész helyébe a „harminc munkanapon belül” szöveg, a 78. § (1) bekezdésében az „a Nemzetbiztonsági Hivatal” szövegrész helyébe az „az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott rendvédelmi szerv” szöveg, a 78. § (2) bekezdésében az „A Nemzetbiztonsági Hivatal” szövegrész helyébe az „Az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott rendvédelmi szerv” szöveg, a 78. § (2) bekezdésében a „harminc napon belül” szövegrész helyébe a „huszonkét munkanapon belül” szöveg lép.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Nytv. 4. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjában a „menekültként” szövegrész helyébe a „menekültként vagy oltalmazottként” szöveg, a 9. § (2) bekezdés *g)* pontjának *gc)* alpontjában a „menekült jogállás” szövegrész helyébe a „menekült vagy oltalmazott jogállás” szöveg, a 11. § (1) bekezdésének *b)* pontjában a „valamint menekült,” szövegrész helyébe a „valamint menekült vagy oltalmazott,” szöveg, a 12. § (1) bekezdésében a „menekült,” szövegrész helyébe a „menekült vagy oltalmazott,” szöveg lép.

Átmeneti rendelkezések

129. § E törvény rendelkezéseit e törvény hatálybalépése után indult, vagy megismételt eljárásokban kell alkalmazni.

130. § (1) A Met. VI. Fejezetének az „A befogadás anyagi feltételei” alcíme hatályát veszti.

(2) Hatályát veszti

a) az Szmtv. 46. § (3) bekezdése,

b) az Szmtv. 72. § (1) bekezdéséből az „és méltányossági eljárásnak” szövegrész,

c) az Szmtv. 88. § (6)–(8) bekezdése,

d) a Harmtv. 18. § (1) bekezdés *d)* a pontjában a „kizárólag” szövegrész,

e) a Harmtv. 46. § (3) bekezdése,

f) a Met. 5. § (2) bekezdés *e)* pontja, 45. § (7)–(9) bekezdése, 52. § (4)–(8) bekezdése, 55. § (3) bekezdése, 59. § (1) bekezdés *b)* pontja, 78. § (3) bekezdése, 92. §-a.

131. § (1) E törvény 41. §-a, 47–53. §-a, 60–67. §-a, 73. §-a, 79. §-a, 127. §-a a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK tanácsi irányelvnek [3. cikk 1–9. pont, 5. cikk, 6. cikk (1)–(6) bekezdés, 7. cikk (1)–(4) bekezdés, 8. cikk (1)–(6) bekezdés, 9. cikk (1)–(3) bekezdés, 11. cikk (1)–(5) bekezdés, 12. cikk (1)–(3) bekezdés, 13. cikk (1)–(4) bekezdés, 14. cikk (1)–(2) bekezdés, 15. cikk (1)–(5) bekezdés, 16. cikk (1)–(5) bekezdés, 17. cikk (1)–(5) bekezdés, 18. cikk (1)–(3) bekezdés, 20. cikk (1)–(2) bekezdés] való megfelelést szolgálja.

(2) E törvény a következő közösségi jogi aktusoknak történő megfelelést szolgálja:

a) a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló – harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 1030/2002/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. április 18-i 380/2008/EK tanácsi rendelettel módosított – 2002. június 13-i 1030/2002/EK rendelet [13. §, 17. §, 28. §, 59. §, 68. §, 74. §, 75. §, 84. §, 119. §];

b) a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikáról, valamint a külföldi állampolgárságú munkavállalókra vonatkozó statisztikák összeállításáról szóló 311/76/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 311/76/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. július 11-i 862/2007/EK tanácsi rendelet [77. §];

c) a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról szóló (vízumkódex), 2009. július 13-i 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [12. §, 35. §].

[1] A törvényt az Országgyűlés a 2010. november 22-i ülésnapján fogadta el. A kihirdetés napja: 2010. december 7. A törvényt a 2012: LXXVI. törvény 9. § (1) bekezdés 3. pontja hatályon kívül helyezte. E hatályon kívül helyező törvény 92. § (21) bekezdése alapján a vízuminformációs rendszerről (VIS) és a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokra vonatkozó adatok tagállamok közötti cseréjéről (VIS-rendelet) szóló, 2008. július 9-i 767/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 48. cikk (5) bekezdése alapján az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett utolsó időpontot követő napon lép hatályba. Alkalmazására lásd e hatályon kívül helyező törvény 1. §-át.
[2] A 73. § (2) bekezdése a 2011: CLXXIV. törvény 81. §-a alapján nem lép hatályba.
Másolás a vágólapra
Nyomtatás